

EZECHIEL

1

1. În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe cînd eram între prinșii de război dela rîul Chebar, s'au deschis cerurile, și am avut vedenii dumnezeiești.
2. În a cincea zi a lunii - era în anul al cincilea al robiei împăratului Ioiachin, -
3. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în țara Haldeilor, lîngă rîul Chebar; și acolo a venit mîna Domnului peste el.
4. M'am uitat, și iată că a venit dela mează-noapte un vînt năpraznic, un nor gros, și un snop de foc, care răspîndea de jurîmprejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului.
5. Tot în mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfățișare avea o asemănare omenească.
6. Fiecare din ele avea patru fețe, și fiecare avea patru aripi.
7. Picioarele lor erau drepte, și talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui vițel, și scînteiau ca niște aramă lustruită.
8. Supt aripi, de cele patru părți ale lor, aveau niște mîni de om; și toate patru aveau fețe și aripi.
9. Aripile lor erau prinse una de alta. Și cînd mergeau, nu se întorceau în nicio parte, ci fiecare mergea drept înainte.
10. Cît despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau cîte o față de leu, la stînga lor, toate patru aveau cîte o față de bou, iar înapoi, toate patru aveau cîte o față de vultur.
11. Aripile fiecăreia erau întinse în sus, așa că două din aripile lor ajungeau pînă la cele învecinate, iar două le acopereau trupurile.
12. Fiecare mergea drept înainte, și anume încotro le mîna duhul să meargă, într'acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte.
13. În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși, cari ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturii vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere.
14. Făpturile vii însă cînd alergau și se întorceau, erau ca fulgerul.
15. Mă uitam la aceste făpturi vii, și iată că pe pămînt, afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor.
16. Înfățișarea acestor roate și materialul din care erau făcute, păreau de hrisolit, și toate patru aveau aceeași întocmire. Înfățișarea și alcătuirea lor erau de așa fel încît fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roate.
17. Cînd mergeau, alergau pe toate cele patru laturi ale lor, și nu se întorceau deloc în mersul lor.
18. Aveau niște obezi de o înălțime înspăimîntătoare, și pe obezile lor cele patru roate erau pline cu ochi de jur împrejur.
19. Cînd mergeau făpturile vii, mergeau și roatele pe lîngă ele; și cînd se ridicau făpturile vii dela pămînt, se ridicau și roatele.
20. Unde le mîna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; și împreună cu ele se ridicau și roatele, căci duhul făpturilor vii era în roate.
21. Cînd mergeau făpturile vii, mergeau și roatele; cînd se opreau ele, se opreau și roatele; cînd se ridicau depe pămînt, se ridicau și roatele; căci duhul făpturilor vii era în roate.
22. Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor, și se întindea în aer sus peste capetele lor.
23. Supt cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta, și mai aveau fiecare cîte două aripi, cari le acopereau trupurile.
24. Cînd umblau, am auzit vîjiitul aripilor lor ca vîjiitul unor ape mari, și ca glasul Celui Atotputernic. Cînd mergeau, era un vuiet gălăgios, ca al unei oștiri; iar cînd se opreau, își lăsau aripile în jos.
25. Și venea un vuiet care pornea de deasupra cerului întins peste capetele lor; iar cînd se opreau își

lăsau aripile în jos.

26. Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el.

27. Am mai văzut iarăși o lucire de aramă lustruită ca niște foc, înlăuntrul căruia era omul acesta, și care strălucea de jur împrejur; dela chipul rărunchilor lui pînă sus, și dela chipul rărunchilor lui pînă jos, am văzut ca un fel de foc, și de jur împrejur era înconjurat cu o lumină strălucitoare.

28. Ca înfățișarea curcubeului, care sta în nor într'o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei Domnului. Cînd am văzut-o, am căzut cu fața la pămînt, și am auzit glasul Unuia care vorbea .

2

1. El mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare, și-ți voi vorbi!“

2. Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, și m'a făcut să stau pe picioare; și am ascultat la Celce-mi vorbea.

3. El mi-a zis: „Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel, la aceste „popoare îndărătnice,“ cari s'au răzvrătit împotriva Mea; ei și părinții lor au păcătuit împotriva Mea, pînă în ziua de azi.

4. Da, copiii aceștia la cari te trimet, sînt nerușinați și cu inima împietrită. Tu să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!“

5. Fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, - căci sînt o casă de îndărătnici - vor ști totuș că în mijlocul lor este un prooroc.

6. Tu, fiu al omului, să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de cuvintele lor; și măcar că ei sînt niște mărăcini și spini lîngă tine, și măcar că locuiești împreună cu niște scorpii, totuș nu te teme de cuvintele lor și nu te spăimînta de fețele lor, căci sînt o casă de îndărătnici.

7. Ci să le spui cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta; căci sînt niște îndărătnici!

8. Tu, însă, fiul omului, ascultă ce-ți spun! Nu fi îndărătnic, ca această casă de îndărătnici!

Deschide-ți gura, și mănîncă ce-ți voi da!“

9. M'am uitat, și iată că o mîină era întinsă spre mine, și ținea o carte în chip de sul.

10. A desfășurat-o înaintea mea, și era scrisă și pe dinlăuntru și pe din afară; în ea erau scrise bocete, plîngeri și gemete.

3

1. El mi-a zis: „Fiul omului, mănîncă ce vei găsi înaintea ta, mănîncă sulul acesta, și du-te de vorbește casei lui Israel!“

2. Am deschis gura, și mi-a dat să mănînc sulul acesta.

3. El mi-a zis: „Fiul omului, hrănește-ți trupul și umple-ți măruntaiele cu sulul acesta, pe care ți-l dau!“ - L-am mîncat, și în gura mea a fost dulce ca mierea.

4. El mi-a zis: „Fiul omului, du-te la casa lui Israel, și spune-le cuvintele Mele!

5. Căci nu ești trimes la un popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel.

6. Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Negreșit dacă te-aș trimete la ele, te-ar asculta!

7. Dar casa lui Israel nu va voi să te asculte, pentrucă nu vrea să M'asculte; căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită.

8. Iată, îți voi face fața tot așa de aspră ca și fețele lor, și fruntea tot așa de aspră ca fruntea lor.

9. Îți voi face fruntea ca un diamant, mai aspră decît stîncă. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sînt o casă de îndărătnici!“

10. El mi-a zis: „Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe cari ți le spun!

11. Du-te la prinșii de război, la copiii poporului tău: vorbește-le, și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu!“

12. Și Duhul m'a răpit, și am auzit înapoia mea dîrdăitul unui mare cutremur de pămînt: slava

Domnului s'a ridicat din locul ei.

13. Am auzit și vîjăitul aripilor făpturilor vii, cari se loveau una de alta, uruitul roatelor de lîngă ele, și dîrdăitul unui mare cutremur de pămînt.

14. Cînd m'a răpit Duhul și m'a luat, mergeam amărît și mînios, și mîna Domnului apăsa tare peste mine.

15. Am ajuns la Tel-Abib, la robii de război cari locuiau la rîul Chebar, în locul unde se aflau; și am rămas acolo, înmărmurit în mijlocul lor, șapte zile.

16. După șapte zile, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

17. „Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Cînd vei auzi un cuvînt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!

18. Cînd voi zice celui rău: „Vei muri negreșit!“, dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci dela calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sîngele din mîna ta!

19. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce dela răutatea lui și dela calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dat tu îți vei mîntui sufletul!

20. Dacă un om neprihănit se va abate de la neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înaintea, și va muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu i se va mai pomeni neprihănirea, în care a trăit, dar îi voi cere sîngele din mîna ta!

21. Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentrucă a primit înștiințarea, iar tu îți vei mîntui sufletul!“

22. Și mîna Domnului a venit peste mine acolo, și mi-a zis: „Scoală-te, du-te în vale, și acolo îți voi vorbi!“

23. M'am sculat, și m'am dus în vale; și iată că slava Domnului s'a arătat acolo, așa cum o văzusem la rîul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pămînt.

24. Duhul a intrat în mine, și m'a făcut să stau pe picioare. Și Domnul mi-a vorbit și mi-a zis: „Du-te și închide-te în casă!“

25. Căci iată, fiul omului, vor pune peste tine funii, cu cari te vor lega, ca să nu mai poți ieși în mijlocul lor.

26. Îți voi lipi limba de cerul gurii, ca să rămîi mut, și să nu-i poți mustra, căci sînt o casă de îndărătnici!

27. Dar cînd îți voi vorbi, îți voi deschide gura, ca să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Cine vrea să asculte, să asculte; cine nu vrea, să n'asculte! Căci sînt o casă de îndărătnici!“

4

1. „Și tu, fiul omului, ia o cărămidă, pune-o înaintea ta, și sapă pe ea cetatea Ierusalimului.

2. Înfațișează-o împresurată, zidește întărituri în jurul ei, înconjoară-o cu un șanț de apărare, pune tabere de ostași împrejurul ei, și ridică berbeci de fer împotriva ei de jur împrejur.

3. Ia o tigaie de fer, și pune-o, ca un zid de fer, între tine și cetate; îndreaptă-ți fața împotriva ei, ca să fie împresurată, și s'o strîmtozezi. Aceasta să fie un semn pentru casa lui Israel!

4. Apoi culcă-te pe coasta stîngă, și pune pe ea nelegiuirea casei lui Israel; cîte zile vei sta culcat pe coasta aceasta, le vei purta nelegiuirea lor.

5. Îți voi socoti un număr de zile deopotrivă cu acela al anilor nelegiuirii lor, și anume trei sute nouăzeci de zile, în cari să porți nelegiuirea casei lui Israel.

6. După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă, și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patru zeci de zile; îți pun cîte o zi pentru fiecare an.

7. Apoi întoarce-ți fața și brațul desgolit spre Ierusalimul împresurat, și proorocește împotriva lui.

8. Și iată, voi pune funii peste tine, ca să nu poți să te întorci de pe o coastă pe alta, pînă nu vei împlini zilele împresurării tale.

9. Ia-ți și grîu, orz, bob, linte, mei și alac, pune-le într'un vas, și fă pîne din ele cîte zile vei sta culcat pe coastă: trei sute nouă zeci de zile să mănînci din ele.

10. Hrana pe care o vei mânca, s' o mănânci cu cântarul și anume câte douăzeci de sicli pe zi: să mănânci din ea din când în când.
11. Apa pe care o vei bea, o vei bea cu măsură și anume câte o șesime de hin; vei bea din ea din când în când.
12. Hrana s' o mănânci ca turte de orz, pe cari le vei coace în fața lor cu balebă de om.“
13. Și Domnul a zis: „Așa își vor mânca pâinea spurcată copiii lui Israel printre neamurile printre cari îi voi izgoni.“
14. Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule, iată, sufletul meu n' a fost pîngărit niciodată; din tinerețea mea și pînă acum, niciodată n' am mîncat dintr' un dobitoc mort sau sfișiat, și nicio carne necurată n' a intrat în gura mea.“
15. El mi-a răspuns: „Ei bine, iată că îți dau balebă de bou în loc de balebă omenească, și-ți vei face pâinea pe ea.“
16. El mi-a mai zis: „Fiul omului, iată că voi sfărîma toiagul pînii la Ierusalim, așa că vor mânca pîne cu cântarul, și cu necaz, și vor bea apă cu măsură și cu groază.
17. Vor duce lipsă de pîne și de apă, se vor uimi unii de alții, și se vor sfîrși din pricina nelegiurii lor.“

5

1. „Și tu, fiul omului, ia o sabie ascuțită, ia-o ca brici de ras, și trece-o peste cap și barbă. Ia apoi o cumpănă de cîntărit, și împarte părul.
2. O treime din el arde-o în foc, în mijlocul cetății, cînd se vor împlini zilele împresurării; o treime ia-o și taie-o cu sabia de jur împrejurul cetății; iar o treime risipește-o în vînt, căci voi trage sabia după ei.
3. Totuș ia vreo cîțiva peri din ei, și strînge-i în poalele hainei tale.
4. Din aceștia să mai iei iarăș vreo cîțiva, să-i arunci în foc și să-i arzi în foc. Din ei va ieși un foc împotriva întregii case a lui Israel.“
5. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Acesta este Ierusalimul! Eu îl pusesem în mijlocul neamurilor și de jur împrejurul lui sînt țări.
6. Dar el s' a răzvrătit împotriva legilor și poruncilor Mele, și s' a făcut mai vinovat decît neamurile și țările de primprejur; căci a nesocotit legile Mele, n' a urmat poruncile Mele.
7. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că ați fost mai îndărătnici decît neamurile cari vă înconjoară; pentru că n' ați urmat poruncile Mele și n' ați împlinit legile Mele, și n' ați lucrat nici măcar după legile neamurilor cari vă înconjoară; -
8. din pricina aceasta, așa zice Domnul, Dumnezeu: „Iată am necaz pe tine, și voi aduce la îndeplinire în mijlocul tău judecățile Mele, supt ochii neamurilor.
9. Din pricina tuturor urîciunilor tale, îți voi face ce n' am făcut niciodată, și nici nu voi mai face vreodată.
10. De aceea părinții vor mânca pe copiii lor, în mijlocul tău, și copiii vor mânca pe părinții lor; Îmi voi împlini judecățile împotriva ta, și voi risipi în toate vînturile pe toți ceice vor mai rămînea din tine.
11. De aceea, pe viața Mea! zice Domnul, Dumnezeu: pentru că Mi-ai pîngărit locașul Meu cel sfînt cu toți idolii și toate urîciunile tale, și Eu Îmi voi întoarce ochii dela tine; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura.
12. O treime din locuitorii tăi va muri de ciumă, și va fi nimicită de foamete în mijlocul tău: o treime va cădea ucisă de sabie în jurul tău; și o treime o voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei.
13. Îmi voi potoli astfel mînia, Îmi voi domoli astfel urgia cu ei, și Mă voi răzbuna ca să știe că Eu, Domnul, am vorbit în mînia Mea, vărsîndu-mi urgia peste ei.
14. Te voi preface într' un pustiu, te voi face de ocară printre neamurile cari te înconjoară, înaintea tuturor trecătorilor.
15. Vei ajunge de ocară și de rușine, vei fi o pildă și o groază pentru neamurile cari te înconjoară,

cînd voi aduce la îndeplinire judecățile Mele împotriva ta, cu mînie, cu urgie, și cu pedepse aspre, - Eu, Domnul, o spun, - cînd voi arunca împotriva lor săgețile nimicitoare ale foametei, cari dau moartea, și pe cari le voi trimete să vă nimicească.

16. Căci la nenorocirile voastre voi mai adăuga și foametea, și vă voi sfărîma toiagul pîinii.

17. Voi trimete împotriva voastră nu numai foametea, ci și fiarele sălbatice, cari vă vor lăsa fără copii. Ciurma și vărsarea de sînge vor trece prin mijlocul tău: voi aduce peste tine și sabia. Eu, Domnul, vorbesc.“

6

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre munții lui Israel, proorocește împotriva lor,

3. și zi: «Munți ai lui Israel, ascultați cuvîntul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu către munți și dealuri, către văgăuni și văi: „Iată, voi aduce sabia împotriva voastră, și vă voi nimici înălțimile.

4. Altarele voastre vor fi pustiite, stîlpii voștri închinați soarelui vor fi sfărîmați, și voi face ca morții voștri să cadă înaintea idolilor voștri.

5. Voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor, și vă voi risipi oasele în jurul altarelor voastre.

6. Pretutindenii pe unde locuiți, cetățile vă vor fi nimicite, și înălțimile pustiite; altarele voastre vor fi surpate și părăsite, idolii voștri vor fi sfărîmați și vor pieri, stîlpii voștri închinați soarelui vor fi tăiați, și lucrările voastre nimicite.

7. Morții vor cădea în mijlocul vostru, și veți ști că Eu sînt Domnul.

8. Dar voi lăsa cîteva rămășițe dintre voi, cari vor scăpa de sabie printre neamuri, cînd veți fi risipiți în felurite țări.

9. Și cei ce vor scăpa din voi își vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi robi, pentru că le voi zdrobi inima preacurvară și necredincioasă, și ochii cari au curvit după idolii lor. Atunci le va fi scîrbă de ei înșiși, din pricina mișeliilor pe cari le-au făcut, din pricina tuturor urîciunilor lor.

10. Și vor ști că Eu sînt Domnul, și că nu degeaba i-am amenințat că le voi trimete toate aceste rele.

11. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Bate din mîni, dă din picioare, și zi: „Vai!“ pentru toate urîciunile cele rele ale casei lui Israel, care va cădea lovită de sabie, de foamete și de ciură.

12. Cine va fi departe va muri de ciură, și cine va fi aproape va cădea ucis de sabie; iar cine va rămînea și va fi împresurat, va pieri de foame. Așa Îmi voi potoli urgia asupra lor.

13. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd morții lor vor fi în mijlocul idolilor lor, împrejurul altarelor lor, pe orice deal înalt, pe toate vîrfurile munților, sub orice copac verde, sub orice stejar stufos, acolo unde aduceau tămîie cu miros plăcut tuturor idolilor lor.

14. Îmi voi întinde mîna împotriva lor, și voi face țara deșartă și pustie, dela pustie pînă la Dibla, pretutindenii unde locuiesc. Și vor ști că Eu sînt Domnul.“

7

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Și tu, fiul omului, ascultă: așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre țara lui Israel: „Vine sfîrșitul, vine sfîrșitul peste cele patru margini ale țării!

3. Acum vine sfîrșitul peste tine; Îmi voi trimete mînia împotriva ta, te voi judeca după faptele tale. Și te voi pedepsi pentru toate urîciunile tale.

4. Ochiul Meu va fi fără milă pentru tine, și nu Mă voi îndura, ci te voi pedepsi după faptele tale, cu toate că urîciunile tale vor fi în mijlocul tău și ar trebui să te ajute. Și veți ști că Eu sînt Domnul.“

5. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vine o nenorocire, o nenorocire nemaipomenită!

6. Vine sfîrșitul, vine sfîrșitul; se trezește împotriva ta! Iată că a și venit!

7. Îți vine rîndul, locuitor al țării!

Vine vremea, se apropie ziua de necaz, și nu de bucurie pe munți!

8. Acum Îmi voi vărsa în curînd urgia peste tine, Imi voi potoli mînia peste tine; te voi judeca după faptele tale, și te voi pedepsi pentru toate minciunile tale.
9. Ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; te voi pedepsi după faptele tale, măcar că urîciunile tale vor fi în mijlocul tău, și ar trebui să te ajute. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cel ce lovește!
10. Iată ziua! Iată-o că vine! Îți vine rîndul! Înflorește toiagul, odrăslește mîndria!
11. Sîlnicia s'a înălțat, ca să slujească de toaiag răutății; nu mai rămîne nimic din ei, nici din gloata lor gălăgioasă, nici din bogăția lor! Și nimeni nu-i bocește!
12. Vine vremea, se apropie ziua! Să nu se bucure cumpărătorul, să nu se mîhnească vînzătorul! Căci izbucnește mînia împotriva întregii lor mulțimi.
13. Nu, vînzătorul nu va mai căpăta înapoi ce a vîndut, chiar dacă ar mai fi printre cei vii; căci proorocia împotriva întregii lor mulțimi nu va fi schimbată, și din pricina nelegiuirii lui niciunul nu-și va păstra viața.
14. Sună trîmbița, totul este gata, dar nimeni nu merge la luptă; căci urgia Mea izbucnește împotriva întregii lor mulțimi.“
15. Afară bîntuie sabia, în casă ciurma și foametea! Cine este la cîmp va muri de sabie, iar cine este în cetate va fi mîncat de foamete și ciură.
16. Fugarii lor, cînd scapă, stau pe munți, ca niște porumbei ai văilor, văitîndu-se toți, fiecare de nelegiuirea lui.
17. Mînile tuturor au slăbit, și genunchii tuturor se topesc ca apa.
18. Se încing cu saci, și-i apucă groaza. Toate fețele sînt acoperite de rușine, și toate capetele sînt rase.
19. Își vor arunca argintul pe ulițe, și aurul lor le va fi o scîrbă. Argintul sau aurul lor nu poate să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele; căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor.
20. Se făleau cu podoaba lor măreață, și cu ea au făcut icoanele urîciunilor lor, ale idolilor lor. De aceea le-o voi preface în scîrbă pentru ei.
21. O voi da de jaf în mînile străinilor, și ca pradă nelegiuitorilor pămîntului ca s'o pîngărească.
22. Îmi voi întoarce fața dela ei, și Mi se va pîngări Locașul Meu cel sfînt; da, prădătorii vor pătrunde în el, și-l vor pîngări.
23. Pregătiți lanțurile! Căci țara este plină de omoruri, și cetatea este plină de sîlnicie.
24. Voi aduce popoarele cele mai rele, ca să pună mîna pe casele lor; voi pune capăt mîndriei celor puternici, și sfintele lor locașuri vor fi pîngărite.
25. Vine prăpădul! - Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i!
26. Vine nenorocire peste nenorocire, zvon după zvon. Ei cer vedenii proorocilor; dar preoții nu mai cunosc Legea, și bătrînii nu mai pot da sfaturi.
27. Împăratul jălește, voivodul se înspăimîntă, și mînile poporului țării tremură. Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cuviință, și vor ști că Eu sînt Domnul.“

8

1. În al șaselea an, în ziua a cincea a lunii a șasea, pe cînd ședeam în casă, și bătrînii lui Iuda ședeau înaintea mea, mîna Domnului Dumnezeu a căzut peste mine.
2. M'am uitat, și iată că era un chip care avea o înfățișare de om; dela coapse în jos, era foc, și dela coapse în sus era ceva strălucitor, ca niște aramă lustruită.
3. El a întins ceva ca o mîină, și m'a apucat de zulufii capului. Duhul m'a răpit între pămînt și cer și m'a dus, în vedenii dumnezeiești, la Ierusalim, la ușa porții dela curtea din lăuntru, care caută spre meazănoapte, unde era locul idolului geloziei, care sfîrnea gelozia Domnului.
4. Și iată că slava Dumnezeului lui Israel era acolo, așa cum o văzusem în vale.
5. El mi-a zis: „Fiul omului, ia ridică ochii spre miazănoapte!“ Am ridicat ochii spre miazănoapte; iată că idolul acesta al geloziei era la miazănoapte de poarta altarului, la intrare.
6. Și El mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu marile urîciuni, pe cari le săvîrșește aici casa

lui Israel, ca să Mă depărteze de sfântul Meu locaş? Dar vei mai vedea şi alte urâciuni şi mai mari!“

7. Atunci m’a dus la poarta curţii. M’am uitat, şi iată că era o gaură în părete!

8. Şi mi-a zis: „Fiul omului, ia sapă în părete!“ Am săpat în zid, şi iată că era o uşă.

9. Şi mi-a zis: „Intră, şi vezi urâciunile cele rele, pe cari le săvârşesc ei aici!“

10. Am intrat şi m’am uitat; şi iată că erau tot felul de chipuri de tîrtoare şi de dobitoace urâcioase, şi toţi idoli casei lui Israel, zugrăviţi pe perete de jur împrejur.

11. Înaintea acestor idoli stăteau şaptezeci de oameni din bătrînii casei lui Israel, în mijlocul cărora era Iaazania, fiul lui Şafan; fiecare din ei avea o cădelniţă în mîna şi se înălţa un nor gros de tămîie.

12. Şi El mi-a zis: „Fiul omului, vezi ce fac în întunec bătrînii casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei zic: „Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul ţara aceasta! “

13. Şi mi-a zis: „Vei mai vedea şi alte urâciuni mari, pe cari le săvârşesc ei!“

14. Şi m’a dus la intrarea porţii Casei Domnului din spre miazănoapte. Şi iată că acolo stăteau nişte femei, cari plîngeau pe Tamuz.

15. Şi El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Vei mai vedea şi alte urâciuni mai mari decît acestea!“

16. Şi m’a dus în curtea dinlăuntru a Casei Domnului. Şi iată că la uşa Templului Domnului, între pridvor şi altar, erau aproape douăzeci şi cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului şi cu faţa spre răsărit; şi se închinau înaintea soarelui spre răsărit.

17. Şi El mi-a zis: „Vezi, fiul omului? Este prea puţin oare pentru casa lui Iuda că săvârşesc ei urâciunile pe cari le săvârşesc aici? Trebuia să mai umple şi ţara cu silnicie şi să nu înceteze să Mă mînie? Iată că ei îşi apropie ramura de nas!

18. De aceea şi Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, şi nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.“

9

1. Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropiaţi-vă voi cari trebuie să pedepsiţi cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mîna!“

2. Şi iată că au venit şase oameni de pe drumul porţii de sus dinspre miază noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mîna. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, şi cu o călimară la brîu. Au venit şi s’au aşezat lângă altarul de aramă.

3. Slava Dumnezeului lui Israel s’a ridicat de pe heruvimul pe care era, şi s’a îndreptat spre pragul casei; şi el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in şi care avea călimara la brîu.

4. Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetăţii, prin mijlocul Ierusalimului, şi fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină şi gem din pricina tuturor urâciunilor, cari se săvârşesc acolo.

5. Iar celorlalţi le-a zis, în auzul meu: „Treceţi după el în cetate, şi loviţi; ochiul vostru să fie fără milă, şi să nu vă înduraţi!

6. Ucideţi, şi nimiciţi pe bătrîni, pe tineri, pe fecioare, pe copii şi pe femei; dar să nu vă atingeţi de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Începeţi însă cu Locaşul Meu cel sfînt!“ Ei au început cu bătrînii, cari erau înaintea Templului.

7. Şi El le-a zis: „Spurcaţi casa, şi umpleţi curţile cu morţi!... Ieşiţi...“ Ei au ieşit, şi au început să ucidă în cetate.

8. Pe cînd ucideau ei astfel, şi eu stam încă singur acolo, am căzut cu faţa la pămînt, şi am strigat: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimiceşti oare tot ce a mai rămas din Israel, vărsîndu-Ţi urgia asupra Ierusalimului?“

9. El mi-a răspuns: „Nelegiuirea casei lui Israel şi Iuda este mare, peste măsură de mare! Ţara este plină de omoruri, şi cetatea este plină de nedreptate; căci ei zic: „Domnul a părăsit ţara şi Domnul nu vede nimic!“

10. De aceea şi Eu voi fi fără milă, şi nu Mă voi îndura, ci voi face să cadă asupra capului lor faptele lor.“

11. Şi iată că omul cel îmbrăcat în haina de in, şi care avea călimra la brîu, a adus următorul răspuns: „Am făcut ce mi-ai poruncit!“

1. M'am uitat, și iată că pe cerul care era deasupra capului heruvimilor era ceva ca o piatră de safir; deasupra lor se vedea ceva asemănător cu un chip de scaun de domnie.
2. Și Domnul a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de in: „Vîră-te între roatele de supt heruvimi, umple-ți mînile cu cărbunii aprinși cari sînt între heruvimi, și împrăștie-i peste cetate!“ Și el s'a vîrît între roate supt ochii mei.
3. Heruvimii stăteau în partea dreaptă a casei, cînd s-a vîrît omul acela între roate, iar norul a umplut curtea din lăuntru.
4. Atunci slava Domnului s'a ridicat de pe heruvimi, și s'a îndreptat spre pragul casei, așa în cît Templul s'a umplut de nor, și curtea s'a umplut de strălucirea slavei Domnului.
5. Vîjiitul aripilor heruvimilor s'a auzit pînă la curtea de afară, ca glasul Dumnezeului Celui Atotputernic, cînd vorbește,
6. Cînd a poruncit deci omului acelaia îmbrăcat în haina de in să ia foc dintre roate, dintre heruvimi, omul acesta s'a dus și s'a așezat lîngă roate.
7. Atunci un heruvim a întins mîna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a luat foc, și l-a pus în mînile omului acelaia îmbrăcat cu haina de in. Și omul acesta l-a luat, și a ieșit afară.
8. La heruvimi se vedea ceva ca o mîna de om supt aripile lor.
9. M'am uitat, și iată că lîngă heruvimi erau patru roți; o roată lîngă un heruvim și o roată lîngă celălalt heruvim; dar roatele acestea străluceau ca o piatră de hrisolit.
10. După înfățișare, toate cele patru roți aveau acelaș chip; fiecare roată părea că este în mijlocul altei roți.
11. Cînd mergeau, mergeau de cele patru laturi ale lor, și nu se învîrteau în mers, ci mergeau încotro mergea capul, fără să se învîrtească în mersul lor.
12. Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mînile lor și aripile lor, erau pline de ochi, ca și cele patru roți dimprejur.
13. Am auzit cu urechile mele că roatele erau chemate: „Roate învîrtitoare.“
14. Fiecare avea patru fețe; fața celui dintîi era o față de heruvim, fața celui de al doilea o față de om, a celui de al treilea o față de leu, și a celui de al patrulea o față de vultur.
15. Și heruvimii s'au ridicat. Erau făpturile vii pe cari le văzusem lîngă rîul Chebar.
16. Cînd mergeau heruvimii, mergeau și roatele cu ei, și cînd își întindeau heruvimii aripile ca să se înalțe dela pămînt, nici roatele nu se depărtau de ei.
17. Cînd se opreau ei, se opreau și ele, și cînd se înălțau ei, se înălțau și ele cu ei, căci duhul făpturilor vii era în ele.
18. Slava Domnului a plecat din pragul Templului, și s'a așezat pe heruvimi.
19. Heruvimii și-au întins aripile, și s'au înălțat de pe pămînt supt ochii mei; cînd au plecat ei, au plecat și roțile cu ei. S'au oprit la intrarea porții casei Domnului spre răsărit; și slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor.
20. Erau făpturile vii, pe cari le văzusem supt Dumnezeul lui Israel lîngă rîul Chebar, și am băgat de seamă că erau heruvimi.
21. Fiecare avea patru fețe, fiecare avea patru aripi, și supt aripile lor era ceva ca o mîna de om.
22. Dar fețele lor erau ca cele pe cari le văzusem la rîul Chebar, cu aceeaș înfățișare: erau tot ei. Fiecare mergea drept înainte.

1. Duhul m'a răpit, și m'a dus la poarta de răsărit a Casei Domnului, care caută spre răsărit. Și iată că la intrarea porții, erau douăzeci și cinci de oameni; și în mijlocul lor am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, căpeteniile poporului.
2. Și Domnul mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sînt oamenii cari fac planuri nelegiuite, și dau sfaturi rele în cetatea aceasta!
3. Ei zic: „Nu este încă vremea potrivită că să zidim case! Cetatea este cazanul, și noi sîntem

carnea.“

4. De aceea proorocește împotriva lor, proorocește, fiul omului!“

5. Atunci Duhul Domnului a căzut peste mine, și mi-a zis: „Spune: Așa vorbește Domnul: „Astfel vorbiți voi, casa lui Israel! Și ce vă vine în gând, știu foarte bine!

6. Ați făcut o mulțime de omoruri în cetatea aceasta, și ați umplut ulițele cu cei uciși.“

7. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Morții voștri pe cari i-ați întins în mijlocul cetății acesteia, sînt carnea, și ea este cazanul; dar voi veți fi scoși afară din ea.

8. Vă temeți de sabie, dar Eu voi aduce sabie peste voi, zice Domnul, Dumnezeu.“

9. „Vă voi scoate din cetatea aceasta, vă voi da în mâinile străinilor, și voi împlini judecățile mele împotriva voastră!

10. Veți cădea loviți de sabie, vă voi judeca la hotarul lui Israel, și veți ști că Eu sînt Domnul.

11. Cetatea aceasta nu va fi cazanul vostru, și voi nu veți fi carnea din el: ci la hotarul lui Israel vă voi judeca!

12. Și veți ști că Eu sînt Domnul, ale cărui porunci nu le-ați urmat, și ale cărui legi nu le-ați împlinit, și ați lucrat după obiceiurile neamurilor care vă înconjoară.“

13. Pe cînd prooroceam eu, a murit Pelatia, fiul lui Benaia. Eu am căzut cu fața la pămînt, și am strigat cu glas tare: „Ah! Doamne Dumnezeule, vrei să nimicești Tu și ce a mai rămas din Israel?“

14. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

15. „Fiul omului, frații tăi, da, frații tăi, cei din robie, și toată casa lui Israel, sînt aceia despre cari zic locuitorii Ierusalimului: „Ei sînt departe de Domnul, țara ne-a fost dată nouă în stăpînire!...“

16. De aceea spune despre ei: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Dacă-i țin depărtați printre neamuri, dacă i-am risipit în felurite țări, totuș le-am fost un Templu pentru cîtăva vreme, în țara în care au venit.“

17. De aceea să le spui: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Vă voi strînge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăș din țările în cari sînteți risipiți, și vă voi da țara lui Israel.

18. Și cînd vor veni în ea, vor scoate de acolo toți idolii și toate urîciunile.

19. Le voi da o altă inimă, și voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatră, și le voi da o inimă de carne,

20. ca să urmeze poruncile Mele, să păzească și să îmlinescă legile Mele; și ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor.

21. Dar acelora a căror inimă simte plăcere față de idolii și urîciunile lor, le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul Dumnezeu.“

22. După aceea, heruvimii și-au întins aripile, însoțiți de roți, și slava Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor.

23. Slava Domnului s'a înălțat din mijlocul cetății, și s'a așezat pe muntele de la răsăritul cetății.

24. Pe mine însă m'a răpit Duhul și m'a dus iarăș, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prinșii de război. Și astfel vedenia, pe care o avusesem, a pierit de la mine.

25. Apoi am spus prinșilor de război toate lucrurile, pe cari mi le descoperise Domnul.

12

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case de îndărătnici, cari au ochi să vadă și nu văd, urechi de auzit și n'aud; căci sînt o casă de răzvrățiți.

3. De aceea, fiul omului, pregătește-ți lucrurile de călătorie, și pleacă ziua, supt ochii lor! Pleacă, în fața lor, din locul unde ești și du-te în alt loc: poate că vor vedea că sînt o casă de îndărătnici.

4. Scoate-ți lucrurile ca niște lucruri de călătorie, ziua, supt ochii lor; dar pleacă seara, în fața lor, cum pleacă cei ce se duc în robie.

5. Să spargi zidul supt ochii lor, și să-ți scoți lucrurile pe acolo.

6. Să le pui pe umăr supt ochii lor, să le scoți afară pe negură, să-ți acoperi fața și să nu te uiți la pămînt; căci vreau să fii un semn pentru casa lui Israel.“

7. Am făcut cum mi se poruncise: mi-am scos lucrurile ziua ca pentru călătorie, seara am spart zidul

cu mâna, și le-am scos pe negură și le-am pus pe umăr, în fața lor.

8. Dimineața însă, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

9. „Fiul omului, nu ți-a zis casa lui Israel, această casă de îndărătnici: „Ce faci?“

10. Spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Proorocia aceasta privește pe domnul care este la Ierusalim, și pe toată casa lui Israel, care se află acolo.“

11. Spune: Eu sînt un semn pentru voi! Cum am făcut eu, așa li se va face și lor: se vor duce într’o țară străină în robie.

12. Domnitorul care este în mijlocul lor își va pune lucrurile pe umăr și va pleca pe negură; vor sparge zidul ca să-l scoată afară; își va acoperi fața, ca să nu vadă pămîntul cu ochii.

13. Îmi voi întinde mreața peste el, și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce la Babilon, în țara Haldeilor; dar nu-i va vedea, și va muri acolo.

14. Pe toți cei ce stau în jurul lui și îi sînt de ajutor, și pe toate oștile lui, îi voi risipi în toate vînturile, și voi scoate sabia după ei.

15. Atunci vor ști că Eu sînt Domnul, cînd îi voi împrăștia printre neamuri, și îi voi risipi în felurite țări.

16. Dar voi lăsa din ei vreo cîțiva oameni cari vor scăpa de sabie, de foamete și de ciură, ca să istorisească toate urfciunile lor printre neamurile la cari vor merge, și să știe că Eu sînt Domnul.“

17. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

18. „Fiul omului, îți vei mânca pînea tremurînd, și îți vei bea apa cu neliniște și groază.

19. Spune poporului din țară: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre locuitorii Ierusalimului din țara lui Israel: „Ei își vor mânca pînea cu neliniște, și își vor bea apa cu groază; căci țara le va fi jăfuită de tot ce are, din pricina silniciei tuturor celor ce o locuiesc.

20. Cetățile pline cu popor vor fi nimicite, și țara va fi pustiită, ca să știți că Eu sînt Domnul.“

21. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

22. „Fiul omului, ce înseamnă acest cuvînt de batjocură, pe care-l întrebuițați în țara lui Israel: „Zilele se lungesc, și toate vedeniile rămîn neîmplinite?“

23. De aceea spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voi face să înceteze acest cuvînt de batjocură, și nu se va mai întrebuița în Israel. De aceea spune-le: „Se apropie zilele, și toate vedeniile se vor împlini!“

24. Căci nu vor mai fi vedenii mincinoase, nici proorociri înșelătoare, în mijlocul casei lui Israel!

25. Căci Eu, Domnul, voi vorbi; ce voi spune se va împlini, și nu va mai fi amînat; da, în zilele voastre, casă de îndărătnici, voi rosti un cuvînt și-l voi împlini, zice Domnul, Dumnezeu.“

26. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit apoi astfel:

27. „Fiul omului, iată, casa lui Israel zice: „Vedeniile pe cari le are el nu sînt aproape să se îplinească, și proorocește pentru vremuri depărtate!“

28. De aceea spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Nu va mai fi zăbavă în împlinirea cuvintelor Mele; ci cuvîntul, pe care-l voi rosti, se va împlini, zice Domnul, Dumnezeu.“

13

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, proorocește împotriva proorocilor lui Israel, cari proorocesc, și spune celor ce proorocesc după gustul inimii lor: „Ascultați cuvîntul Domnului!

3. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Vai de proorocii fără minte, cari umblă după duhul lor și nu văd nimic!

4. Proorocii tăi, Israele, sînt ca niște șacali în mijlocul dărîmăturilor!

5. Voi nu v’ ați suit înaintea spărturilor, n’ ați înconjurat cu un zid casa lui Israel, ca să rămîneți tari în luptă, în ziua Domnului.

6. Vedeniile lor sînt înșelătoare, și proorociile lor mincinoase. Ei zic: „Așa vorbește Domnul!“ măcar că Domnul nu i-a trimes; și fac pe oameni să tragă nădejde că se va împlini cuvîntul lor.

7. Nu sînt înșelătoare vedeniile, pe cari le aveți, și nu sînt mincinoase proorociile pe cari le roștiți? Voi ziceți: „Așa vorbește Domnul!“ în timp ce Eu n’ am vorbit.

8. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că spuneți lucruri înșelătoare, și vedeniile voastre sînt minciuni, iată, am necaz pe voi, zice Domnul, Dumnezeu“.
9. „Mîna Mea va fi împotriva proorocilor, ale căror vedenii sînt înșelătoare și ale căror proorocii sînt minciinoase; ei nu vor rămînea în adunarea poporului Meu, nu vor fi scriși în cartea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul Dumnezeu.
10. Lucrurile acestea se vor întîmpla pentru că ei rătăcesc pe poporul Meu, zicînd: „Pace*!“ cînd nu este pace. Poporul Meu zidește un zid, și ei îl tencuiesc cu ipsos.
11. De aceea, spune celor ce-l acopăr cu ipsos că se va prăbuși, va veni o ploaie cu vifor, pietrele de grindină vor cădea, și se va deslănțui furtuna.
12. Iată, vi se prăbușește zidul! Și atunci vi se va zice: „Unde este ipsosul cu care l-ați tencuit?“
13. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „În urgia Mea, voi porni furtuna; în mînia Mea, va veni o ploaie cu vifor; și vor cădea pietre de grindină ca să nimicească.
14. Voi surpa zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos, îl voi doborî la pămînt, și i se vor desgoli temeliile; se va prăbuși, și veți pieri în mijlocul dărîmăturilor lui. Și veți ști că Eu sînt Domnul.
15. Îmi voi potoli astfel mînia împotriva zidului și împotriva celor ce l-au tencuit cu ipsos; și vă voi spune: Nu mai este niciun zid! Și s'a isprăvit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos!
16. S'a isprăvit cu proorocii lui Israel, cari proorocesc asupra Ierusalimului, și au vedenii de pace asupra lui, cînd nu este pace, zice Domnul Dumnezeu.
17. Iar tu, fiul omului, întoarce-ți privirile împotriva fiicelor poporului tău, cari proorocesc după gustul inimii lor, și proorocește împotriva lor!
18. Spune: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vai de cele ce cos perinuțe pentru subsiori, și fac măhrame pentru capetele oamenilor de orice mărime, ca să prindă suflete! Socotiți că veți prinde sufletele poporului Meu, ca să vă păstrați cu viață sufletele voastre?
19. Voi Mă necinstiți înaintea poporului Meu, pentru cîteva pumni de orz și cîteva bucăți de pîne, ucizînd niște suflete, cari n'ar trebui să moară, și făcînd să trăiască niște suflete cari n'ar trebui să trăiască, înșelînd astfel pe poporul Meu care ascultă minciunile voastre.
20. De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe perinuțele voastre prin cari prindeți sufletele ca păsările; de aceea vi le voi smulge de la brațe și voi da drumul sufletelor, și anume sufletelor pe cari le prindeți ca păsările!
21. Vă voi rupe măhramele, și voi scoate pe poporul Meu din mîinile voastre, ca să nu mai cadă pradă în mîinile voastre; și veți ști că Eu sînt Domnul.
22. Pentru că întristați prin minciuni inima celui neprihănit, cînd Eu însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mîinile celui rău ca să-l împedecați să se lase de calea lui cea rea, făgăduindu-i viața, -
23. de aceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare, și nu veți mai rosti proorocii. Voi scoate din mîinile voastre pe poporul meu, și veți ști că Eu sînt Domnul.“

14

1. Cîteva din bătrînii lui Israel au venit la mine și au șezut înaintea mea.
2. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
3. „Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă, și își pironesc privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă las Eu să fiu întrebare de ei?
4. De aceea vorbește-le, și spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Orice om din casa lui Israel, care își poartă idolii în inimă, și care își pironeste privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuirea lui - dacă va veni să vorbească proorocului, - Eu, Domnul, îi voi răspunde, în ciuda mulțimei idolilor lui,
5. ca să prind în chiar inima lor pe aceia din casa lui Israel, cari s'au depărtat de Mine din pricina tuturor idolilor.“
6. De aceea, spune casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Întoarceți-vă, și abateți-vă de la idolii voștri, întoarceți-vă privirile dela toate urîciunile voastre!
7. Căci orice om din casa lui Israel, sau din străinii cari locuiesc pentru o vreme în Israel, care s'a

depărtat de Mine, care își poartă idoli în inima lui, și nu-și ia privirile dela ceea ce l-a făcut să cadă în nelegiuirea lui, - dacă va veni să vorbească unui prooroc, ca să Mă întrebe prin el, - Eu, Domnul, prin Mine însumi îi voi răspunde.

8. Îmi voi întorce Fața împotriva omului acestuia, îl voi face un semn și de pomină, și-l îl voi nimici cu desăvârșire din mijlocul poporului Meu. Și veți ști că Eu sînt Domnul!

9. Dacă proorocul se va lăsa amăgit să rostească un cuvînt, Eu, Domnul, am amăgit pe proorocul acela; Îmi voi întinde mîna împotriva lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului Meu Israel.

10. Își vor purta astfel păcatul lor, și pedeapsa proorocului va fi la fel cu pedeapsa celui ce întreabă,
11. ca să nu se mai rătăcească dela Mine casa lui Israel, și să nu se mai spurce cu toate fărădelegile ei. Atunci vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor, zice Domnul, Dumnezeu!“ -

12. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

13. „Fiul omului, cînd va păcătui o țară împotriva Mea, dedîndu-se la fărădelege, și Îmi voi întinde mîna împotriva ei, - dacă îi voi sfărîma toiagul pînii, dacă îi voi trimete foametea, dacă îi voi nimici cu desăvârșire oamenii și vitele,

14. chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar mîntui decît sufletul lor prin neprihănirea lor, zice Domnul, Dumnezeu.“

15. „Dacă aș lăsa ca țara să fie cutreierată de fiare sălbatice, cari ar lăsa-o fără popor, dacă ar ajunge un pustiu pe unde n’ar mai putea trece nimeni, din pricina acestor fiare,

16. și ar fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că n’ar scăpa nici fii, nici fiice, ci numai ei ar scăpa, și țara ar ajunge un pustiu.

17. Sau dacă aș aduce sabie împotriva țării acesteia, dacă aș zice să treacă sabia prin țară, dacă i-aș nimici cu desăvârșire oamenii și vitele,

18. și ar fi în mijlocul ei acești trei oameni, pe viața Mea, - zice Domnul Dumnezeu, - că n’ar mai scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei singuri ar scăpa.

19. Sau dacă aș trimete ciuma în țara aceasta, dacă Mi-aș vărsa urgia împotriva ei prin molimă, ca să-i nimicesc cu desăvârșire oamenii și vitele,

20. și ar fi în mijlocul ei Noe, Daniel și Iov, pe viața Mea - zice Domnul, Dumnezeu - că n’ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei și-ar mîntui sufletul prin neprihănirea lor.“

21. Totuș, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Măcar că trimet împotriva Ierusalimului cele patru pedepse grozave ale mele: sabia, foametea, fiarele sălbatice și ciuma, ca să nimicesc cu desăvârșire din el oamenii și vitele,

22. tot va fi o rămășiță care ca scăpa, care va ieși din el, și anume: fii și fiice. Iată, aceștia vor veni la voi, le veți vedea purtarea și faptele, și vă veți mîngîia de nenorocirea pe care o aduc asupra Ierusalimului, de tot ce aduc asupra lui.

23. Ei vă vor mîngîia, cînd le veți vedea purtarea și faptele, și veți cunoaște că nu fără temei fac Eu tot ce fac împotriva Ierusalimului, zice Domnul, Dumnezeu.“

15

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:

2. „Fiul omului, ce are lemnul de viță mai mult decît orice alt lemn, vițele de vie mai mult decît cele ce sînt printre copacii din pădure?

3. Ia oare cineva din lemnul acesta, ca să facă vreo lucrare? Face cineva din el vreun cîrlig de atîrnt ceva în el?

4. Iată că este pus pe foc să ardă; după ce îi arde focul cele două capete și mijlocul, mai poate fi el bun de ceva?

5. Iată, cînd era întreg, nu se putea face nimic din el; cu cît mai puțin acum, după ce l-a mistuit și l-a ars focul, s’ar mai putea face vreo lucrare din el?

6. De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Ca lemnul de viță dintre copacii din pădure, pe care-l pun pe foc să-l ard, așa voi da și pe locuitorii Ierusalimului.

7. Îmi voi întorci Fața împotriva lor; au ieșit din foc, dar focul îi va arde de tot. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi întorci Fața împotriva lor.

8. Voi preface țara într'un pustiu, pentru că au fost necredincioși, zice Domnul Dumnezeu.“

16

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, arată Ierusalimului urfciunile lui!

3. Și spune-i: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu, către cetatea Ierusalimului: „Prin obîrșia și nașterea ta ești din țara Cananiților; tatăl tău era Amorit, și mama ta Hetită.

4. La naștere, în ziua cînd te-ai născut, buricul nu ți s'a tăiat, n'ai fost scăldată în apă, ca să fii curățită, nici n'ai fost frecată cu sare, și nici n'ai fost înfășată în scutece.

5. Ochiul nimănui nu s'a îndurat de tine, ca să-ți facă măcar unul din aceste lucruri, din milă pentru tine; ci ai fost aruncată pe cîmp, așa de scîrbă le era de tine, în ziua nașterii tale.

6. Atunci Eu am trecut pe lîngă tine, te-am văzut tăvălită în sîngele tău, și am zis: „Trăiește chiar și în sîngele tău!“ Da, și-am zis: „Trăiește chiar și în sîngele tău!“

7. Te-am înmulțit cu zecile de mii, ca iarba de pe cîmp. Și ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumuseță desăvîrșită; ți s'au rotunjit țîțele, și-a crescut părul. Dar erai tot goală, goală de tot.

8. Cînd am trecut Eu pe lîngă tine, M'am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, și-am acoprit goliciunea, și-am jurat credință, am făcut legămînt cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea!

9. Te-am scăldat în apă, te-am spălat de sîngele de pe tine, și te-am uns cu untdelemn.

10. Ți-am dat haine cusute cu fir, și o încălțăminte de piele de vițel de mare, te-am încins cu in suptire, și te-am îmbrăcat în mătasă.

11. Te-am împodobit cu scule scumpe, și-am pus brățări la mînă, și o salbă la gît;

12. și-am pus o verigă în nas, cercei în urechi, și o cunună minunată pe cap.

13. Astfel, ai fost împodobită cu aur și cu argint, și ai fost îmbrăcată cu in suptire, cu mătasă și cusături cu fir. Ai mîncat floarea făinei, miere și untdelemn. Erai de o frumuseță desăvîrșită, ba ajunsesei chiar împărăteasă.

14. Ți s'a dus vestea printre neamuri, pentru frumuseța ta; căci era desăvîrșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul, Dumnezeu.“

15. „Dar te-ai încrezut în frumuseța ta, și ai curvit, la adăpostul numelui tău celui mare; și-ai revărsat curviile înaintea tuturor trecătorilor, și te-ai dat lor.

16. Ai luat și din hainele tale, și-ai făcut înălțimi pe cari le-ai împodobit cu toate colorile, și ai curvit pe ele: așa cum nu s'a întîmplat și nici nu se va mai întîmpla vreodată.

17. Ți-ai luat pînă și minunatele tale podoabe de aur și de argint, pe cari ți le dădusem, și ți-ai făcut niște chipuri de bărbați, cu cari ai curvit.

18. Ți-ai luat și hainele cusute la gherghef, le-ai îmbrăcat cu ele și ai adus acestor chipuri untdelemnul Meu și tămîia Mea.

19. Pînea pe care ți-o dădusem, floarea făinii, untdelemnul și mierea, cu care te hrăneam, le-ai adus înaintea lor, ca niște tămîie cu un miros plăcut. Iată ce s'a întîmplat, zice Domnul Dumnezeu!“

20. „Apoi ți-ai luat fiii și fiicele, pe cari Mi-i născusei, și i-ai jertfit lor, ca să le slujească de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale,

21. de Mi-ai mai junghiat fiii, și i-ai dat, trecîndu-i prin foc în cinstea lor?

22. Și în mijlocul tuturor urfciunilor și curviilor tale, nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale, cînd erai goală, goală de tot, și te zbăteai în sîngele tău!

23. După toate aceste răutăți ale tale, - (vai, vai de tine! zice Domnul Dumnezeu), -

24. și-ai zidit case de curvie, și-ai făcut înălțimi în toate piețele.

25. La toate colțurile ulițelor și-ai făcut înălțimi, și-ai necinstit frumusețea, și-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor, ai făcut tot mai multe curvii.

26. Ai curvit cu Egiptenii, vecinii tăi, cu trupul plin de vlagă, și ți-ai înmulțit curviile, ca să Mă mîinii.

27. Dar iată că Mi-am întins mîna împotriva ta, am micșorat partea de întreținere pe care ți-o rînduisem, te-am lăsat în voia vrăjmașelor tale, fiicele Filistenilor, cari au roșit de purtarea ta

nelegiuită.

28. Apoi ai curvit cu Asirienii, pentru că erai fără saț; ai curvit cu ei, și tot nu te-ai săturat.

29. Ți-ai înmulțit curviile cu țara Canaanului și pînă în Haldea, dar nici acolo nu te-ai săturat.

30. Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul, Dumnezeu, de ai făcut toate aceste lucruri, cari sînt fapta unei ibovnice dedate la curvie,

31. zidindu-ți case de curvie la toate colțurile ulițelor, și făcîndu-ți înălțimi în toate piețele; n'ai fost nici măcar ca o curvă care-și cere plata.

32. Ai fost femeia prea curvă, care primește pe străini în locul bărbatului ei!

33. Tuturor curvelor li se plătește o plată; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor tăi, i-ai cîștigat prin daruri, ca să-i tragi la tine din toate părțile și să curvești cu ei.

34. Ai fost cu totul altfel decît celelalte curve, întrucît nimeni nu umbla după tine, ci tu plăteai celor ce veneau la tine, în loc ca tu să fii plătită de ei. De aceea ai fost cu totul altfel decît altele.“

35. „De aceea, ascultă, curvo, Cuvîntul Domnului!

36. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentru că ți-ai risipit banii în felul acesta, și ți-ai descoperit goliciunea în curviile tale cu ibovnicii tăi și cu toți idoli tăi urcicioși, și din pricina sîngelui copiilor tăi, pe cari li i-ai dat,

37. de aceea, iată, voi strînge pe toți ibovnicii cu cari te desmierdai, pe toți aceia pe cari i-ai iubit și pe toți aceia pe cari i-ai urît, da, îi voi strînge împotriva ta din toate părțile, îți voi desveli goliciunea înaintea lor, și îți vor vedea toată goliciunea.

38. Te voi judeca așa cum se judecă femeile prea curve și ucigătoare de copii, și voi face din tine o jertfă sîngeroasă a urgiei și geloziei.

39. Te voi da în mîinile lor; îți vor surpa casele de curvie, și îți vor nimici înălțimile; te vor desbrăca de hainele tale, îți vor lua toată podoaba de pietre scumpe, și te vor lăsa goală, goală de tot.

40. Vor aduce gloata împotriva ta, te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu lovituri de sabie.

41. Îți vor arde casele cu foc, și se vor răzbuna pe tine, înaintea unei mulțimi de femei. Voi face să înceteze astfel curvia ta, și nu vei mai da plată de curvă.

42. Îmi voi potoli mînia împotriva ta, și nu voi mai fi gelos pe tine; Mă voi liniști, nu voi mai fi supărat.

43. Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale, ci M'ai ațîțat prin toate aceste lucruri, iată, voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, zice Domnul, Dumnezeu, ca să nu mai săvîrșești alte nelegiuiri cu toate urîciunile tale!“

44. „Iată că toți cei ce spun zicători, vor spune despre tine zicătoarea aceasta: „Cum este mama așa și fata!“

45. Tu ești fata mamei tale, care s'a desgustat de bărbatul și copiii ei. Tu ești sora surorilor tale, cari s'au desgustat de bărbații și copiii lor. Mama voastră era o Hetită și tatăl vostru un Amorit.

46. Sora ta cea mai mare, care locuiește la miază-noapte de tine, este Samaria, ea și fiicele ei; și sora ta cea mai mică este Sodoma și fiicele ei, și locuiește la miază-zi de tine.

47. Tu nu numai că ai umblat pe căile lor, și ai săvîrșit aceleași urîciuni, ci, ca și cum atît ar fi fost prea puțin, ai fost mai stricată decît ele în toate purtările tale.

48. Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că sora ta Sodoma, și fiicele ei n'au făcut ce ați făcut voi, tu și fiicele tale.

49. Iată care a fost nelegiuirea sorei tale Sodoma: era îngîmfată, trăia în belșug și într'o liniște nepăsătoare, ea și fiicele ei, și nu sprijinea mîna celui nenorocit și celui lipsit.

50. Ele s'au semetit, și au făcut urîciuni blestemate înaintea Mea; de aceea le-am și nimicit, cînd am văzut lucrul acesta.

51. Samaria n'a făcut nici jumătate din păcatele tale; urîciunile tale au fost mai multe decît ale ei, așa că ai ușurat vina surorilor tale prin toate urîciunile pe cari le-ai făcut acum.

52. Tu, care ușurai vina surorilor tale, prin purtarea ta, suferi acum urmările răutății tale; prin păcatele tale, prin cari te-ai făcut mai urîcioasă decît ele, acum le faci mai ușoară vina decît a ta; de aceea acopere-te de rușine, și poartă-ți ocară, fiindcă ai ușurat vina surorilor tale!

53. Voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, pe prinșii de război ai Sodomei și ai fiicelor ei, pe prinșii de război ai Samariei și ai fiicelor ei, și pe prinșii tăi de război în mijlocul lor,

54. ca să-ți suferi ocară, și să roșești pentru tot ce ai făcut, slujindu-le ca o pricină de mîngîiere.
55. Astfel, surorile tale: Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce iarăși la starea lor de mai înainte, și Samaria și fiicele ei se vor întoarce iarăși la starea lor de mai înainte, și tu și fiicele tale vă veți întoarce iarăși la starea voastră de mai înainte.
56. Nu vorbeai deloc despre sora ta Sodoma, în vremea mîndriei tale,
57. mai înainte de vădirea răutății tale, cînd ai primit batjocurile fiicelor Siriei, ale tuturor vecinilor tăi, și ale fiicelor Filistenilor, cari te disprețuiesc de jur împrejur!
58. Trebuie să-ți porți, în adevăr, nelegiuirile și urîciunile, zice Domnul.“
59. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Îți voi face întocmai cum ai făcut și tu, care au nesocotit jurămîntul, rupînd legămîntul!
60. Dar Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu făcut cu tine în vremea tinereții tale, și voi face cu tine un legămînt vecinic.
61. Atunci îți vei aduce aminte de purtarea ta, te vei rușina, cînd vei primi la tine pe surorile tale, mai mari și mai mici, pe cari ți le voi da ca fiice, dar nu pe temeiul legămîntului făcut cu tine.
62. Voi face legămîntul Meu cu tine, și vei ști că Eu sînt Domnul,
63. ca să-ți aduci aminte de trecut și să roșești, și să nu mai deschizi gura de rușine, cînd îți voi ierta tot ce ai făcut, zice Domnul Dumnezeu.“

17

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, spune o vorbă cu tîlc, spune o pildă casei lui Israel,

3. și zi: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Un vultur mare, cu aripi lungi, cu aripile întinse, acoperit cu pene pestrițe, a venit în Liban, și a luat vîrful unui cedru.

4. A rupt ramura cea mai înaltă a lui, a dus-o într'o țară de negoț, și a pus-o într'o cetate de negustori;

5. a luat și din sămînța țării și a pus-o într'un pămînt roditor; a pus-o lîngă o apă mare, și a sădit-o ca pe o salcie.

6. Lăstarul acesta a crescut, și s'a făcut un butuc de viță întins, dar nu prea înalt; vițele îi erau îndreptate spre vultur, și rădăcinile erau supt el. Astfel s'a făcut un butuc de viță, a dat lăstari, și a făcut mlădițe.

7. Mai era însă un alt vultur, mare, cu aripi lungi și cu pene multe. Și iată că din pămîntul unde era sădită, vița aceasta și-a întins rădăcinile cu lăcomie spre el, și și-a îndreptat ramurile spre el, ca s'oude mai mult decît pe stratul în care era sădită.

8. Vița era sădită într'un pămînt bun, lîngă o apă mare, așa ca să facă mlădițe, să dea rod, și să se facă o viță minunată“.

9. „Spune, zice Domnul, Dumnezeu, îi va merge bine ei oare? Nu-i va smulge vulturul dintîi rădăcinile, și-i va tăia rodul, și i se vor usca toate frunzele odrăslite? Se va usca și nu va trebui niciun braț puternic, nici multă lume, ca s'ou scoată din rădăcinile ei.

10. Iată că este sădită: îi va merge bine? Dacă o va atinge vîntul de răsărit, nu se va usca ea oare? Da, se va usca în straturile unde a odrăslit.“

11. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

12. „Spune casei acesteia răzvrătite: „Nu știți ce înseamnă aceasta?“ Și spune: „Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim, a luat pe împăratul și pe căpetenile lui, și i-a dus cu el în Babilon.

13. A luat un vlăstar de neam împărătesc, a făcut legămînt cu el, și l-a pus să jure; dar pe mai marii țării i-a luat cu el,

14. ca împărăția să rămînă smerită, să nu se mai poată ridica, ci împăratul să-și țină legămîntul, rămînîndu-i credincios.

15. Dar el s'a răscolat împotriva lui, și a trimes soli în Egipt, ca să-i dea cai și un mare număr de oameni. Celce a făcut asemenea lucruri va izbuti el oare, ca scăpa el oare? Cum să mai scape dacă a rupt legămîntul?“

16. „Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că în țara împăratului care l-a pus să domnească, față

de care și-a călcat jurământul și al cărui legământ l-a rupt, lângă el, în mijlocul Babilonului va muri!
17. Așa că nici Faraon nu va veni cu o oaste mare și popor mult să-l ajute în război, când se vor ridica întărituri și se vor face șanțuri pentru nimicirea multor suflete.

18. El a nesocotit jurământul, pînă într'atît, că a rupt legământul, ba încă și-a dat mîna, și a făcut toate aceste lucruri; nu va scăpa!

19. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pe viața Mea că, întrucît a nesocotit jurământul făcut în Numele Meu, și a rupt legământul Meu, voi face să se întoarcă asupra capului lui lucrul acesta.

20. Îmi voi întinde mreaja peste el, și va fi prins în lațul Meu. Îl voi duce în Babilon, și acolo îl voi judeca pentru abaterea săvîrșită de el față de Mine.

21. Dar toți fugarii din toate oștile lui vor cădea loviți de sabie, și ceice vor mai rămînea vor fi risipiți în toate vînturile. Și veți ști că Eu, Domnul, am spus aceste lucruri.“

22. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Eu însumi voi lua o rămurea din vîrful unui cedru mare, și o voi pune la pămînt. Voi rupe din vîrful ramurilor lui o mlădiță fragedă, și o voi sădi pe un munte înalt și ridicat.

23. Și anume, o voi sădi pe un munte înalt al lui Israel; ea va da lăstari, va aduce rod, și se va face un cedru măreț. Păsări de tot felul se vor odihni supt umbra ramurilor lui.

24. Și toți copacii de pe cîmp vor ști că Eu, Domnul, am pogorît copacul care se înălța și am înălțat copacul care era plecat; că Eu am uscat copacul cel verde și am înverzit copacul cel uscat. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face.

18

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:

2. „Pentru ce spuneți voi zicătoarea aceasta în țara lui Israel: „Părinții au mîncat aguridă, și copiilor li s'au sterpezit dinții?“

3. „Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu că nu veți mai avea prilej să spuneți zicătoarea aceasta în Israel.

4. Iată că toate sufletele sînt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri.

5. Omul care este drept, care face judecată și dreptate,

6. care nu mănîncă pe munți carne jerfită idolilor, și nu ridică ochii spre idoli casei lui Israel, care nu necinstește nevasta aproapelui său, și nu se apropie de nevastă-sa în timpul necurăteniei ei,

7. care n'asuprește pe nimeni, care dă înapoi datornicului zălogul, care nu răpește nimic, care dă din pînea lui celui flămînd și învește cu o haină pe cel gol,

8. care nu împrumută cu dobîndă și nu ia camătă, care își abate mîna dela nelegiuire și judecă după adevăr între un om și altul,

9. care urmează legile Mele și păzește poruncile Mele, lucrînd cu credincioșie, - omul acela este drept, și va trăi negreșit, zice Domnul, Dumnezeu.“

10. „Dacă acum omul acesta are un fiu iute la mînie, care varsă sînge, sau care face ceva de felul acesta;

11. dacă acest fiu nu se ia în nimic după purtarea tatălui său neprihănit, ci mănîncă pe munți, necinstește pe nevasta aproapelui său,

12. asuprește pe cel nenorocit și pe cel lipsit, răpește, nu dă înapoi zălogul, ridică ochii spre idoli și face urîciuni,

13. împrumută cu dobîndă și ia camătă, s'ar putea oare să trăiască un astfel de fiu? Nu va trăi; a săvîrșit toate aceste urîciuni, de aceea trebuie să moară. Sîngele lui să cadă asupra capului lui!

14. Dar dacă un om are un fiu, care vede toate păcatele tatălui său, le vede, dar nu face la fel;

15. dacă fiul acela nu mănîncă pe munți și nu ridică ochii spre idoli casei lui Israel, nu necinstește pe nevasta aproapelui său,

16. nu asuprește pe nimeni, nu ia niciun zălog, nu răpește, ci dă din pînea lui celui flămînd și acopere cu o haină pe cel gol,

17. își abate mâna dela nelegiuire, nu ia nici dobândă nici camătă, păzește poruncile Mele și urmează legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, ci va trăi negreșit.
18. Dar tatăl său, care a fost un asupritor, a răpit dela alții, a făcut în mijlocul poporului său ce nu este bine, el va muri pentru nelegiuirea lui!“
19. „Voi însă ziceți: „Pentru ce nu poartă fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său?“ Pentru că fiul a lucrat după neprihănire și dreptate, a păzit și a împlinit toate legile Mele; el va trăi negreșit!
20. Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el.
21. Dar dacă cel rău se întoarce dela toate păcatele pe cari le-a săvârșit, și păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri.
22. Toate fărădelegile pe cari le-a făcut, i se vor uita! El va trăi, din pricina neprihănirii în care a trăit.
23. Doresc Eu moartea păcătosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască?
24. Însă dacă cel neprihănit se abate dela neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, dacă se ia după toate uriciunile celui rău, s’ar putea să trăiască el oare? Nu, ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s’a dat la nelegiuire și la păcat; de aceea va muri în ele.
25. Voi ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă!“ Ascultați dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sînt drepte?
26. Dacă cel neprihănit se abate dela neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, și moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o.
27. Dar dacă cel rău se întoarce dela răutatea lui și face ce este drept și bine, își va păstra sufletul viu.
28. Pentru că își deschide ochii și se abate dela toate fărădelegile pe cari le-a săvârșit, va trăi și nu va muri.“
29. Casa lui Israel zice: „Calea Domnului nu este dreaptă.“ Oare calea Mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sînt drepte?
30. De aceea vă voi judeca pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu. Întoarceți-vă și abateți-vă dela toate fărădelegile voastre, pentru că să nu vă ducă nelegiuirea la piele.
31. Lepădați dela voi toate fărădelegile, prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel?
32. Căci Eu nu doresc moartea celui moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți trăi.“

19

1. „Tu însă, fă o plîngere asupra domnului lui Israel,
2. și zi: „Ce era mamă-ta? O leoaică. Stătea culcată cu leii, și își creștea puii în mijlocul puilor de lei.
3. A crescut pe unul din puii ei, care s’a făcut un leuț, învățat să sfîșie prada; și a mîncat oameni.
4. Neamurile au făcut o prinsoare împotriva lui, și a fost prins în groapa lor; i-au pus un belciug în nări și l-au dus în țara Egiptului.
5. Leoaica, dacă a văzut că degeaba îl aștepta, și că s’a înșelat în nădejdea ei, a luat un alt pui, și l-a făcut leuț.
6. El a umblat cu leii, s’a făcut leuț, a învățat să sfîșie prada, și a mîncat oameni.
7. A năvălit în palatele lor, și le-a nimicit cetățile; așa că țara, cu tot ce se află în ea, s’a îngrozit de mugetul răcnetelor lui.
8. Dar împotriva lui s’au înșiruit neamurile din toate ținuturile de prin prejur. I-au întins lațuri, și a fost prins în groapa lor.
9. I-au pus un belciug în nări, l-au pus într’o cușcă, și l-au dus la împăratul Babilonului, apoi l-au dus într’o cetățuie, ca să nu i se mai audă glasul pe munții lui Israel.“

10. „Mamă-ta, ca și tine, era ca o vie sădită lângă ape. Era roditoare și încărcată de mlădițe, din pricina belșugului apelor.
11. Ramurile ei erau așa de tari că se puteau face toiege de cârmuitori din ele; prin înălțimea ei întrecea ramurile stufoase, și atrăgea privirile cu înălțimea ei, și prin mulțimea mlădițelor ei.
12. Dar a fost smulsă cu mînie și aruncată la pămînt; vîntul de răsărit i-a uscat roada; mlădițele ei cele puternice au fost rupte, s'au uscat, și le-a mîncat focul.
13. Și acum este sădită în pustie, într'un pămînt uscat și fără apă.
14. Din mlădițele ei a ieșit foc, și i-a mîncat roada; așa că nu mai are ramuri tari, bune pentru un toiag de cârmuitor. Aceasta-i o cîntare de jale și va sluji drept cîntare de jale.“

20

1. În al șaptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din bătrînii lui Israel au venit la mine să întrebe pe Domnul, și au șezut jos înaintea mea.
2. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
3. „Fiul omului, vorbește bătrînilor lui Israel, și spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Să Mă întrebați ați venit? Pe viața Mea, că nu Mă voi lăsa să fiu întrebant de voi, zice Domnul, Dumnezeu.“
4. „Vrei să-i judeci, fiul omului? Dacă vrei să-i judeci, pune-le înainte urîciunile părinților lor!
5. Spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „În ziua cînd am ales pe Israel, Mi-am ridicat mîna spre sămînța casei lui Iacov, și M'am arătat lor în țara Egiptului; Mi-am ridicat mîna spre ei, și am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!“
6. În ziua aceea, Mi-am ridicat mîna spre ei, ca să-i duc din țara Egiptului într'o țară, pe care o căutasem pentru ei, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările.
7. Atunci le-am zis: „Lepădați fiecare urîciunile cari vă atrag privirile, și nu vă spurcați cu idolii Egiptului! Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru!“
8. Dar ei s'au răzvrătit împotriva Mea, și n'au vrut să Mă asculte. Niciunul n'a lepădat urîciunile, cari îi atrăgeau privirile, și n'au părăsit idolii Egiptului. Atunci am pus de gînd să-Mi vărs mînia peste ei, să-Mi sleiesc mînia împotriva lor, în mijlocul țării Egiptului.
9. Dar am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pîngărit în ochii neamurilor printre cari se aflau, și în fața cărora Mă arătasem lor, ca să-i scot din țara Egiptului.
10. Și i-am scos astfel din țara Egiptului, și i-am dus în pustie.
11. Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscut poruncile Mele, pe cari trebuie să le împlinescă omul, ca să trăiască prin ele.
12. Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentruca să știe că Eu sînt Domnul, care-i sfințesc.
13. Dar casa lui Israel s'a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N'au urmat legile Mele, ci au lepădat poruncile Mele, pe cari trebuie să le împlinescă omul, ca să trăiască prin ele, și Mi-au pîngărit peste măsură de mult Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd să-Mi vărs mînia peste ei în pustie, ca să-i nimicesc.
14. Dar am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pîngărit în ochii neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt.
15. Chiar și în pustie Mi-am ridicat mîna spre ei și le-am jurat că nu-i voi duce în țara pe care le-o hotărîsem, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările;
16. și aceasta pentrucă au lepădat poruncile Mele și n'au urmat legile Mele, și pentrucă au pîngărit Sabatele Mele, căci inima nu li s'a depărtat dela idolii lor.
17. Dar m'am uitat cu milă la ei, nu i-am nimicit, și nu i-am stîrpit în pustie.
18. Atunci am zis fiilor lor în pustie: „Nu vă luați după rînduielile părinților voștri, nu țineți obiceiurile lor, și nu vă spurcați cu idolii lor!
19. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; umblați întocmai după rînduielile Mele, păziți poruncile Mele, și împliniți-le .
20. Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sînt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sînt Domnul,

Dumnezeul vostru!“

21. Dar fiii s'au răzvrătit și ei împotriva Mea. N'au umblat după rînduielele Mele, n'au păzit și n'au împlinit poruncile Mele, pe cari trebuie să le îplinească omul, ca să trăiască prin ele, și au pîngărit Sabatele Mele. Atunci am avut de gînd să-Mi vărs urgia peste ei, să-Mi sting mînia împotriva lor în pustie.

22. Dar Mi-am tras mîna înapoi, și am avut în vedere Numele Meu, ca să nu fie pîngărit înaintea neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt.

23. În pustie, Mi-am ridicat iarăș mîna spre ei, și le-am jurat că am să-i împrăștii printre neamuri, și să-i risipesc în felurite țări,

24. pentrucă n'au împlinit poruncile Mele, și au lepădat învățăturile Mele, au pîngărit Sabatele mele, și și-au întors ochii spre idolii părinților lor.

25. Ba încă le-am dat și legi cari nu erau bune, și porunci prin cari nu puteau să trăiască.

26. I-am spurcat prin darurile lor de mîncare, cînd treceau prin foc pe toți întîii lor născuți; am vrut să-i pedepsesc astfel, și să le arăt că Eu sînt Domnul.“

27. „De aceea, fiul omului, vorbește casei lui Israel, și spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Părinții voștri M'au batjocorit și mai mult, arătîndu-se necredincioși față de Mine.

28. Și anume, cînd i-am dus în țara pe care jurasem că le-o voi da, și ei și-au aruncat ochii spre orice deal înalt și spre orice copac stufos, acolo și-au adus jertfele, acolo și-au adus darurile de mîncare cari Mă mîniau, acolo și-au ars mirezmele de un miros plăcut, și acolo și-au turnat jertfele de băutură.

29. Eu i-am întreat: „Ce sînt aceste înălțimi, la cari vă duceți?“ De aceea li s'a dat numele de „înălțimi“ pînă în ziua de azi!

30. Deaceea spune casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voiți voi să spurcați în felul părinților voștri și să curviți alergînd după urciunile lor?

31. Da, aducîndu-vă darurile de mîncare, trecîndu-vă copiii prin foc, vă spurcați și azi prin idolii voștri. Și Eu să Mă las să fiu întreat de voi, casa lui Israel! Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeul, că nu Mă voi lăsa întreat de voi!

32. Nu veți vedea împlinindu-se ce vă închipuiți, cînd ziceți: „Vrem să fim ca neamurile, ca familiile celorlalte țări, vrem să slujim lemnului și pietrei!“

33. Pe viața Mea, - zice Domnul Dumnezeu - că Eu însumi voi fi Împărat peste voi, cu mîna tare și cu braț întins, și vărsîndu-Mi urgia.

34. Vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strînge din țările în cari v'am risipit, cu mîna tare și cu braț întins, și vărsîndu-Mi urgia.

35. Vă voi aduce în pustia popoarelor, și acolo Mă voi judeca față în față cu voi.

36. Cum M'am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, așa Mă voi judeca și cu voi, - zice Domnul Dumnezeu.

37. Vă voi trece pe supt toiaș, și vă voi pune supt mustrea legămîntului.

38. Voi deosebi dintre voi pe cei îndărătnici și pe ceice nu-Mi sînt credincioși; îi voi scoate din țara în care sînt străini, dar nu vor merge iarăș în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sînt Domnul.“

39. Acum, casa lui Israel, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Duceți-vă și slujiți fiecare la idolii voștri! După aceea, Mă veți asculta negreșit, și nu veți mai pîngări Numele Meu cel sfînt cu darurile voastre de mîncare și cu idolii voștri!

40. Căci pe muntele Meu cel sfînt, pe muntele cel înalt al lui Israel, - zice Domnul, Dumnezeu - acolo Îmi va sluji toată casa lui Israel, toți cei ce vor fi în țară; acolo îi voi primi cu bunăvoință, voi cere darurile voastre de mîncare, cele dinții roade din darurile voastre, și tot ce-Mi veți închina.

41. Vă voi primi ca pe niște miresme cu miros plăcut, dupăce vă voi scoate din mijlocul popoarelor, și vă voi strînge din țările în cari sînteți risipiți; și voi fi sfînțit de voi înaintea neamurilor.

42. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă voi aduce înapoi în țara lui Israel, în țara pe care jurasem că o voi da părinților voștri.

43. Acolo vă veți aduce aminte de purtarea voastră și de toate faptele voastre cu cari v'ați spurcat; și vă va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina tuturor fărădelegilor pe cari le-ați făcut.

44. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd Mă voi purta cu voi avînd în vedere Numele Meu, și

nicidecum după purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu.“

45. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

46. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre miazăzi, și vorbește împotriva locurilor de miazăzi!

Proorocește împotriva pădurii din câmpiile de miazăzi!

47. Spune pădurii de la miazăzi: „Ascultă cuvîntul Domnului! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu:

„Iată, voi aprinde un foc în tine, care va mistui orice copac verde și orice copac uscat: nimeni nu va putea stinge flacăra aprinsă, și totul va fi ars de ea, dela miazăzi pînă la miazănoapte.

48. Și orice făptură va vedea că Eu, Domnul, l-am aprins, și nu se va stinge nici de cum!“

49. Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: „Omul acesta face într'una la pilde!“

21

1. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre Ierusalim, și vorbește împotriva locurilor sfinte, proorocește împotriva țării lui Israel!

3. Spune țării lui Israel: „Așa vorbește Domnul: „Iată, am necaz pe tine, Îmi voi trage sabia din teacă și voi nimici cu desăvîrșire în mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău.

4. Pentru că vreau să nimicesc cu desăvîrșire din mijlocul tău pe cel neprihănit și pe cel rău, sabia Mea va ieși din teacă, pentru că să lovească orice făptură, dela miazăzi pînă la miazănoapte.

5. Și orice făptură va ști că Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teacă, și nu se va mai întoarce înapoi în ea.

6. Și tu, fiul omului, gemi! Cu răunchii zdrobiți, și cu amărăciunea în suflet, gemi supt privirile lor!

7. Și dacă te vor întreba: „Pentru ce gemi?“ să răspunzi: „Pentru că vine o veste“... Cînd va veni, toate inimile se vor înspăimînta, toate mîinile vor slăbi, toate sufletele se vor mîhni, și toți genunchii se vor topi ca apa!...

Iată că vine, a sosit, - zice Domnul, Dumnezeu!“

8. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

9. „Fiul omului, proorocește și spune: „Așa vorbește Domnul. Zi: „Sabia, da, sabia este ascuțită, și lustruită.

10. Este ascuțită pentru măcel, și lustruită ca să lucească!... O, sabie, tu tai toiagul de cîrmuire al fiului meu, care nesocotește orice lemn...

11. A dat-o la lustruit, ca s' o apuce cu mîna; este ascuțită sabia, și lustruită, ca să înarmeze mîna celui ce măcelărește.

12. Strigă și vaită-te, fiul omului! Căci este scoasă împotriva poporului Meu, împotriva tuturor voivozilor lui Israel, cari sînt dați pradă săbiei împreună cu poporul Meu; deaceea bate-te pe coapsă!

13. Da, încercarea s' a făcut, și ce va fi dacă toiagul acesta de cîrmuire, care nesocotește totul, va fi nimicit? zice Domnul Dumnezeu!“

14. „Și tu, fiul omului, proorocește, și bate din mîni! Loviturile săbiei să fie îndoite, întreite! Este sabia de măcel, sabia măcelului celui mare, care îi urmărește de toate părțile.

15. Ca să arunc groaza în inimi, ca să înmulțesc pe cei loviți, deaceea am tras sabia, amenințîndu-i la toate porțile lor. Vai! e făcută să fulgere, și ascuțită pentru măcel!

16. Strînge-ți puterile, sabie, întoarce-te la dreapta! Așează-te, întoarce-te la stînga! Îndreaptă-ți ascuțișul în toate părțile!

17. Și Eu voi bate din mîni de bucurie, și Îmi voi potoli urgia. Eu, Domnul, vorbesc!“

18. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

19. „Fiul omului, croiește-ți două drumuri pe unde să treacă sabia împăratului Babilonului!

Amîndouă trebuie să iasă din aceeaș țară. Fă un semn pe drum, fă-l la începutul drumului care duce într-o cetate.

20. Să faci unul din aceste drumuri așa ca sabia că vină la Raba, cetatea copiilor lui Amon, și pe

celalt, așa ca sabia să vină în Iuda, la Ierusalim, cetatea întărită.

21. Căci împăratul Babilonului stă la răscruce, la capătul celor două drumuri, ca să dea cu bobii; el scutură săgețile, întreabă terafimii, și cercetează ficatul.

22. Sorțul, care este în dreapta lui, înseamnă Ierusalimul, unde vor trebui să ridice berbeci, să dea poruncă pentru măcel, și să scoată strigăte de război; vor ridica berbeci împotriva porților, vor ridica întărituri și vor face șanțuri de apărare.

23. Copiii lui Israel nu văd în aceasta decât niște vrăjitorii deșerte, ei cari au făcut jurăminte mincinoase. Dar împăratul Babilonului își aduce aminte de nelegiuirea lor, așa că vor fi prinși.

24. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că vă făliți cu nelegiuirea voastră, vădindu-vă fărădelegile, arătându-vă păcatele în toate faptele voastre; pentru că vă făliți cu ele, veți fi prinși de mâna lui!

25. Și tu, domn nelegiuit, gata să fii ucis, domn al lui Israel, a cărui zi vine tocmai când nelegiuirea este la culme!

26. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „La o parte cu mitra, jos cununa împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi înălțat, și ce este înălțat va fi plecat!

27. Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc loc decât la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredința.“

28. „Și tu, fiul omului, proorocește, și spune: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu, despre copiii lui Amon și despre ocară lor. Spune: „Sabia, da, sabia este scoasă pentru măcel; este lustruită pentru nimicire, ca să lucească!

29. În mijlocul vedeniilor cu cari te înșală ei și în mijlocul proorociilor mincinoase pe cari ți le fac ei, te vor face să cazi între trupurile moarte ale celor răi, a căror zi vine tocmai când nelegiuirea lor este la culme .

30. Bagă-ți sabia înapoi în teacă. În locul în care ai fost făcut, în țara ta de naștere, te voi judeca!

31. Îmi voi vărsa mînia peste tine, voi sufla împotriva ta cu focul urgiei Mele, și te voi da în mîinile unor oameni cari nu lucrează decât la nimicire.

32. Vei fi ars de foc; sîngele tău va curge în mijlocul țării! Nu-și vor mai aduce aminte de tine! Căci Eu, Domnul, am vorbit.“

22

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:

2. „Și tu, fiul omului, vrei să judeci? Vrei să judeci cetatea setoasă de sînge? Pune-i înaintea toate urfciunile ei!

3. Spune: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Cetate, care verși sînge în mijlocul tău, ca să-ți vină ziua, și care-ți faci idoli ca să te spurci!

4. Te-ai făcut vinovată din pricina sîngelui pe care l-ai vărsat, și te-ai spurcat prin idoli pe cari i-ai făcut. Ți-ai apropiat astfel zilele, și ai ajuns la capătul anilor tăi! De aceea te fac de ocară printre neamuri și de batjocură printre toate țările.

5. Cei de aproape și cei de departe își vor bate joc de tine, căci ești vestită ca spurcată și plină de turburări!

6. Iată că în tine, toți voivozii lui Israel își întrebuițează puterea ca să verse sînge.

7. În tine, tatăl și mama sînt disprețuiți, străinul este chinuit, orfanul și văduva sînt asupriți.

8. Tu Îmi nesocotești locașurile Mele cele sfinte, Îmi spurci Sabatele.

9. În tine sînt bîrfitori, ca să verse sînge; în tine se mîncă jertfe idolești pe munți; în mijlocul tău se fac desfrînări.

10. În mijlocul tău, se descopere goliciunea tatălui; în mijlocul tău, este silită femeia în timpul necurăției ei!

11. În mijlocul tău, fiecare se dedă la urficiuni cu nevasta aproapelui său, fiecare se spurcă prin amestecare de sînge cu noră-sa, fiecare necinstește pe soru-sa, fiica tatălui său.

12. În tine, se iau daruri pentru vărsare de sînge. Tu iei dobîndă și camătă, jăfuiesti cu sila pe aproapele tău, și pe Mine, Mă uiți, zice Domnul, Dumnezeu.“

13. „De aceea, iată că bat din mâni, din pricina lăcomiei pe care ai avut-o, și din pricina sîngelui vărsat în mijlocul tău.
14. Îți va suferi inima, și Îți vor fi mîinile destul de tari în zilele cînd voi lucra împotriva ta? Eu, Domnul, am vorbit, și voi și lucra.
15. Te voi risipi printre neamuri, te voi răspîndi în felurite țări, și îți voi nimici cu desăvîrșire necurăția din mijlocul tău.
16. Vei fi spurcată astfel de tine însăși înaintea neamurilor, și vei ști că Eu sînt Domnul.“
17. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
18. „Fiul omului, casa lui Israel a ajuns pentru Mine ca niște sgură; toți sînt aramă, cositor, fer, plumb, în cuptorul de topit; au ajuns niște sgură de argint.
19. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că toți ați ajuns niște sgură, iată că vă voi strînge în mijlocul Ierusalimului.
20. Cum se strînge argintul, arama, ferul, plumbul și cositorul, în cuptorul de topit și se suflă în foc ca să se topească, așa vă voi strînge și Eu în mînia și urgia Mea, vă voi pune acolo și vă voi topi.
21. Da, vă voi strînge și voi sufla peste voi cu focul mîniei Mele și vă veți topi în el.
22. Cum se topește argintul în topitoare, așa veți fi topiți voi în mijlocul lui. Și veți ști că Eu Domnul, Mi-am vărsat mînia peste voi.“
23. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
24. „Fiul omului, spune Ierusalimului: „Ești o țară necurățită, și neudată de ploaie în ziua mîniei.“
25. Mai marii lui uneltesc în mijlocul lui, ca să înghită sufletele, ca un leu care răcnește și își sfășie prada; pun mîna pe bogății și lucruri scumpe, și măresc numărul văduvelor în mijlocul lui.
26. Preoții lui calcă Legea Mea și Imi pîngăresc lucrurile Mele sfînte, nu fac nici o deosebire între ce este sfînt și ce nu este sfînt, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat, își întorc ochii dela Sabatele Mele, și sînt pîngărit în mijlocul lor.
27. Căpeteniile lui sînt în mijlocul lui ca niște lupi cari își sfîșie prada; varsă sînge, pierd sufletele, numai ca să-și potolească lăcomia de bani.
28. Proorocii lui au pentru ei tencuieli de ipsos, vedenii înșelătoare, proorocii mincinoase. Ei zic: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!“ Și Domnul nu le-a vorbit!
29. Poporul din țară se dedă la sîlnicie, fură, asuprește pe cel nenorocit și pe cel lipsit, calcă în picioare pe străin, împotriva oricărei dreptăți!
30. Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n’o nimicesc; dar nu găsesc niciunul!
31. Îmi voi vărsa urgia peste ei, îi voi nimici cu focul mîniei Mele, și le voi întoarce faptele asupra capului lor, zice Domnul, Dumnezeu.“

23

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, erau două femei, fiice ale aceleiași mame.
3. Ele au curvit în Egipt, au curvit în tinereța lor; acolo le-au fost strîns țîțele, acolo le-a fost atîns sînul fecioresc.
4. Cea mai mare se chema Ohola, și sora ei Oholiba. Erau ale Mele, și au născut fii și fiice.“ Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul.
5. Ohola nu Mi-a fost credincioasă; s’a aprins de dragoste pentru ibovnicii ei, după Asirieni, vecinii ei,
6. îmbrăcați cu ștofe văpsite în albastru, dregători și căpetenii, toți tineri și plăcuți, călăreți călări pe cai.
7. Ea a curvit cu ei, cu toată fruntea copiilor Asiriei; s’a spurcat cu toți aceia pentru cari umbla nebună, s’a spurcat cu toți idoli lor.
8. Nu s’a lăsat nici de curviile ei din Egipt, căci aceștia se culcaseră cu ea din tinereța ei, îi atinseseră sînul fecioresc, și își vărsaseră curviile peste ea.
9. De aceea, am dat-o în mîinile ibovnicilor ei, în mîinile copiilor Asiriei, pentru cari se aprinsese de

dragoste.

10. Ei i-au descoperit goliciunea, i-au luat fiii și fiicele, și pe ea au ucis-o cu sabia, de i s'a dus vestea printre femei, după judecățile făcute de ei asupra ei.

11. Sora ei Oholiba a văzut lucrul acesta, și a fost mai fără frîu, de cît ea în patima ei; și a întrecut pe soru-sa în curvii.

12. Ea s'a aprins de dragoste după copiii Asiriei, după dregători și căpetenii, vecinii ei, îmbrăcați în chip strălucit, călăreți călări pe cai, toți tineri și plăcuți.

13. Am văzut că se spurcase, întocmai ca cea dintîi din amîndouă.

14. Ea a mers chiar mai departe în curviile ei. A zărit pe ziduri niște zugrăveli de bărbați, niște icoane de Haldei zugrăviți cu culoare roșie,

15. cu brîie împrejurul coapselor lor, cu turbane de felurite colori pe cap, toți avînd înfățișarea unor viteji, după felul Babilonenilor, a căror țară de naștere este Haldea; și s'a aprins după ei,

16. la cea dintîi privire, și le-a trimes soli în Haldea.

17. Și copiii Babilonului au venit la ea, în patul de dragoste, și au spurcat-o cu curviile lor. Așa că ea s'a spurcat cu ei, și apoi inima i s'a înstrăinat de ei.

18. Și cînd și-a dezgolit ea necurăția, și-a descoperit goliciunea, și inima Mea s'a înstrăinat de ea, cum se înstrăinase și de soru-sa.

19. Dar ea și-a înmulțit curviile tot mai mult, gîndindu-se iarăș la zilele tinereței ei, cînd curvea în țara Egiptului.

20. Ea s'a aprins după niște necurați, a căror carne era ca a măgarilor, și a căror apropiere era ca a armăsarilor.

21. Astfel, ți-ai înnoit iarăș nelegiuirile tinereței tale, cînd Egiptenii îți strîngeau țîțele, din pricina sînului tău fecioresc.

22. Deaceea, Oholiba, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că ațîț împotriva ta pe ibovnicii tăi, de cari ți-ai înstrăinat inima, și-i aduc din toate părțile împotriva ta:

23. pe Babiloneni și pe toți Haldeii, căpitani, voivozi și domni, și pe toți copiii Asiriei împreună cu ei, tineri și plăcuți, toți dregători și căpetenii, oameni vestiți, toți călări pe cai.

24. Ei vin împotriva ta cu arme, cară și roți, și cu o mulțime de popoare. Cu scut, pavăză și coifuri, înaintează de toate părțile împotriva ta. Lor le încredințez judecata, și te vor judeca după legile lor

25. Te fac să-Mi simți gelozia, și se vor purta cu urgie cu tine. Îți vor tăia nasul și urechile, și sămînța ta va cădea lovită de sabie. Îți vor lua fiii și fiicele, și ce-ți va mai rămînea, va fi mîncat de foc.

26. Te vor desbrăca de haine, și vor lua podoabele scumpe cu cari te gătești.

27. Voi pune astfel capăt nelegiuirilor tale și curviilor tale din țara Egiptului. Așa că nu-ți vei mai îndrepta privirile spre ei, și nu te ve mai gîndi la Egipt.

28. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, te dau în mînile aceloră de cari ți s'a înstrăinat inima.

29. Se vor purta cu ură cu tine; îți vor ridica toate bogățiile, și te vor lăsa goală, goală de tot. Rușinea necurățiilor tale se va descoperi, rușinea nelegiuirilor și curviilor tale.

30. Lucrurile acestea ți se vor întîmpla, pentrucă ai curvit cu neamurile, pentrucă te-ai spurcat cu idolii lor.

31. Ai mers pe calea sorei tale, deaceea, și Eu îți pun potirul ei în mînă.

32. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Vei bea potirul sorei tale, cel larg și adînc; vei ajunge de rîs și de batjocură. Încapă mult în el!

33. Te vei umplea de beție și durere; căci potirul sorei tale Samaria este un potir de groază și spaimă!

34. Îl vei bea și îl vei goli, îi vei roade cioburile, și-ți vei sfîșia țîțele. Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.“

35. Deaceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentrucă M'ai uitat, pentrucă M'ai aruncat la spate-ți, poartă-ți și tu acum pedeapsa nelegiuirilor și curviilor tale.“

36. Domnul mi-a zis: „Fiul omului, vrei să judeci pe Ohola și Oholiba? Pune-le înainte urîciunile lor!

37. Ele s-au dedat la preacurvie, și pe mânile lor este sânge: au preacurvit cu idolii lor; și copiii pe cari Mi-i născuseră, i-au trecut prin foc în cinstea lor, ca să-i mănânce!
38. Afară de aceasta iată ce Mi-au mai făcut: Mi-au spurcat Locașul cel sfânt în aceiaș zi, și Mi-au pîngărit Sabatele.
39. Căci dupăce și-au jertfit copiii la idolii lor, tot în ziua aceea s'au dus și în Locașul Meu cel sfânt, ca să-l spurce. Iată ce au făcut în Casa Mea.
40. Au umblat chiar după oamenii, cari veneau de departe, le-au trimes soli, și iată că ei au venit. Pentru ei te-ai scăldat tu, te-ai sulemenit la ochi, și te-ai gătit cu podoabele tale;
41. ai șezut pe un pat mareț, înaintea căruia era întinsă o masă, pe care ai pus tămîia și untdelemnul Meu.
42. S'au auzit strigătele unei mulțimi vesele; și cu mulțimea aceasta de oameni de rînd au adus niște bețivi din pustie, cari au pus brățări în mânile celor două surori și mîndre cununi pe capetele lor.
43. Am zis atunci cu privire la curva cea bătrînă: „Și acum își va urma ea oare curviile, și tot vor mai veni la ea?”
44. Și au venit la ea cum vin la o curvă; așa s'au dus la Ohola și Oholiba, la aceste femei nelegiuite.
45. De aceea oamenii fără prihană le vor osîndi, cum se osîndesc femeile preacurve, cum se osîndesc cele ce varsă sânge; căci sînt prea curve, și au sânge pe mîni.
46. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voi aduce împotriva lor o mulțime de gloată mare, și le voi da pradă chinului și jafului.
47. Adunarea le va ucide cu pietre, și le va doborî cu lovituri de sabie; le vor ucide fiii și fiicele lor, și le vor arde casele cu foc.
48. Voi face astfel să înceteze nelegiuirea în țară; ca toate femeile să ia învățătură, și să nu mai facă o nelegiuire ca a voastră!
49. Vi se va răsplăti astfel nelegiuirea, și veți purta păcatele săvîrșite cu idolii voștri, și veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu!”

24

1. În anul al nouălea, în ziua a zecea a lunii a zecea, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, scrie numele zilei acesteia, numele zilei de azi! Căci chiar în ziua aceasta se apropie împăratul Babilonului de Ierusalim.
3. Spune o pildă acestei case de îndărătnici, și zi-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pune, pune cazanul, și toarnă apă în el!
4. Pune bucăți de carne în el, toate bucățile cele bune, coapsa și spata, și umple-l cu cele mai bune oase.
5. Alege ce e mai bun din turmă, și pune lemnele grămadă supt cazan; fă-l să fiarbă în clocot mare, și să fiarbă și oasele din el“.
6. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoasă de sânge, cazanul cel plin de rugină, și de pe care nu se ia rugină! Scoateți bucățile din el unele după altele, fără să trageți la sorți.
7. Căci sângele pe care l-a vărsat ea este încă în mijlocul ei. L-a pus pe stîncă goală, nu l-a vărsat pe pămînt, ca să-l acopere apoi cu țărînă.
8. Ca să-Mi arăt urgia, ca să Mă răzbun, i-am vărsat sângele pe stîncă goală, pentruca să nu fie acoperit.
9. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Vai de cetatea cea setoasă de sânge! Vreau să fac un rug mare!
10. Îngrămădește multe lemne, aprinde focul, fierbe bine carnea, fă fertura groasă, ca să se ardă și ciolanele.
11. Apoi pune cazanul gol pe jărat, ca să se încălzească, să i se înferbînte arama, să i se topească murdăria din lăuntru, și să i se șteargă rugină.
12. Trudă de geaba! Căci rugină de care este plin nu se deslipește de el; rugină nu se va lua de pe el de cît prin foc,

13. și tu dorești iarăș nelegiuire în spurcăciunea ta! Pentru că am vrut să te curăț și nu te-ai făcut curată, nu vei mai fi curățită de spurcăciunea ta până Îmi voi potoli mînia asupra ta.
14. Eu, Domnul, am vorbit! Lucrul acesta se va întîmpla, și Eu îl voi împlini! Nu Mă voi lăsa, nu voi avea milă, nici nu Mă voi căi. Vei fi judecată după puterea ta și după faptele tale, zice Domnul, Dumnezeu.“
15. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
16. „Fiul omului, iată, îți voi răpi printr’o lovitură ce ți-e mai scump în ochi. Dar să nu te jălești, nici să nu plîngi, și să nu-ți curgă lacrămile pentru ea.
17. Suspînă în tăcere, dar nu plînge ca la morți! Leagă-ți turbanul, pune-ți încălțăminte în picioare, nu-ți acoperi barba, și nu mînca pînea de jale!“
18. Vorbisem poporului dimineța, și seara mi-a murit nevasta. A doua zi dimineța, am făcut cum mi se poruncise.
19. Poporul mi-a zis: „Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă pentru noi ceea ce faci?“
20. Eu le-am răspuns: „Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:
21. „Spune casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Iată, voi pîngări Locașul Meu cel sfînt, fala puterii voastre, ce vă e mai scump în ochi, lucrul iubit de voi; și fiii voștri și fiicele voastre, pe cari i-ați lăsat după voi, vor cădea uciși de sabie.
22. Și atunci veți face cum am făcut și eu. Nu vă veți acoperi barba și nu veți mînca pînea de jale,
23. veți sta cu turbane pe cap și cu încălțăminte în picioare, nu vă veți jăli și nici nu veți plînge; ci veți tînji pentru neleguirile voastre, și vă veți văita între voi.
24. Ezechiel va fi un semn pentru voi. Veți face întocmai cum a făcut el. Și cînd se vor întîmpla aceste lucruri, veți ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu.
25. Tu, însă, fiul omului, în ziua cînd le voi răpi ceea ce face tăria lor, bucuria și fala lor, ce le este scump ochilor și lucrul iubit de ei, pe fiii și fiicele lor,
26. în ziua aceea, va veni un fugar la tine, ca să-ți dea de știre și să auzi cu urechile tale.
27. În ziua aceea, ți se va deschide gura odată cu a fugarului, vei vorbi, și nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei, și vor ști că Eu sînt Domnul.“

25

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre copiii lui Amon, și proorocește împotriva lor!
3. Spune copiilor lui Amon: „Ascultați Cuvîntul Domnului, Dumnezeu! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că ai zis: „Ha! Ha!“ sfîntului Meu Locaș, cînd era pîngărit, țării lui Israel, cînd era pustiită, și casei lui Iuda, cînd se ducea în robie,
4. de aceea, iată, te dau în stăpînirea fiilor Răsăritului; ei își vor așeza staulele în mijlocul tău și își vor face locuințele în tine; îți vor mînca roadele, și îți vor bea laptele.
5. Voi face din Raba un ocol de cămile, și din țara copiilor lui Amon o stîna de oi, ca să știți că Eu sînt Domnul!
6. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că ai bătut din mîni, și ai dat din picior, pentru că te-ai bucurat în chip batjocuritor și din adîncul sufletului de țara lui Israel,
7. de aceea, iată că Îmi întind mîna peste tine, și te dau pradă neamurilor; te șterg din mijlocul popoarelor, te scot din numărul țărilor, și te nimicesc. Și vei ști că Eu sînt Domnul!“
8. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că Moabul și Seirul au zis: „Iată, casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!“
9. De aceea, deschid ținutul Moabului din spre cetăți, dinspre cetățile lui dela hotare, cari sînt podoaba țării și anume: Bet-Ieșimotul, Baal-Meonul și Chiriataim,
10. îl deschid și-l dau în stăpînire fiilor Răsăritului împreună cu țara Amoniților, ca să nu mai fie pomeniți printre neamuri copiii lui Amon.
11. Îmi voi împlini judecățile împotriva Moabului! Și vor ști că Eu sînt Domnul.“
12. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că Edomul s’a dedat la răzbunare față de casa lui Iuda, pentru că s’a făcut vinovat și s’a răzbunat pe ea,

13. de aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Îmi întind mîna împotriva Edomului, îi voi nimici cu desăvîrșire oamenii și vitele, îl voi preface într'un pustiu, dela Teman pînă la Dedan; vor cădea loviți de sabie.

14. Îmi voi răzbuna pe Edom prin poporul Meu Israel. El va face Edomului după mînia și urgia Mea; ca să vadă răzbunarea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.“

15. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că Filistenii s'au dat la răzbunare, pentru că s'au răzbunat în chip batjocoritor și din adîncul sufletului, voind să nimicească totul, în ura lor străveche,

16. așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că Îmi întind mîna împotriva Filistenilor, nimicesc cu desăvîrșire pe Cheretiți, și prăpădesc tot ce a mai rămas pe coasta mării,

17. Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu urgie. Și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi răzbuna pe ei.“

26

1. În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii, cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, pentru că Tirul a zis despre Ierusalim: „Ha! Ha!“ Este zdrobită poarta popoarelor! Și se întoarce la mine! Mă voi îmbogăți, căci el a rămas pustiu!“

3. de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile!

4. Ele vor dărîma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile, îi vor răzui și țărîna, și o voi face o stîncă goală.

5. Va rămînea o mare ca un loc unde se vor întinde mreji de prins pește; Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu. Va fi prada neamurilor!

6. Cetățile din ținutul lui vor fi trecute prin sabie. Și vor ști astfel că Eu sînt Domnul.“

7. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că aduc dela miazănoapte împotriva Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor împăraților, cu cai, cară, călăreți, și cu o mare mulțime de popoare.

8. El va nimici cu sabia cetățile din ținutul tău; va face șanțuri de apărare împotriva ta, va ridica întărituri, și va ridica scutul împotriva ta.

9. Va îndrepta loviturile berbecilor săi împotriva zidurilor tale, și îți va surpa turnurile cu mașinile lui.

10. Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreților, roților și carălor, cînd va intra Nebucadnețar pe porțile tale cum se intră într'o cetate cucerită,

11. Va călca toate ulițele tale cu copitele cailor lui, și-ți va ucide poporul cu sabia, și stîlpii mîndriei tale vor cădea la pămînt.

12. Îți vor ridica bogățiile, îți vor prăda mărfurile, îți vor surpa zidurile, îți vor dărîma casele tale cele plăcute, și vor arunca în ape pietrele, lemnele și țărîna ta.

13. Voi face să înceteze astfel glasul cîntecelor tale, și nu se va mai auzi sunetul arfelor tale.

14. Te voi face o stîncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins pești; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.“

15. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu despre Tir: „Se vor cutremura ostroavele de vuietul căderii tale, de gemetele răniților și de măcelul din mijlocul tău.

16. Toți voivozii mării se dau jos de pe scaunele lor de domnie, își scot mantalele, și își lapădă hainele cusute la gherghef; se învelesc în spaimă, și stau pe pămînt; într'una tremură de groază, și stau înmărmuriți din pricina ta.

17. Ei fac o cîntare de jale asupra ta, și-ți zic: „Vai, cum ai fost nimicit, tu, care erai locuit de ceice străbat mările, cetate vestită, care erai puternică pe mare! Cum a fost nimicită cetatea aceasta cu locuitorii ei, cari băgau groaza în toți cei dimprejur!

18. Acum tremură ostroavele în ziua căderii tale, stau îngrozite ostroavele mării de sfîrșitul tău.

19. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Cînd te voi preface într'o cetate pustie, ca cetățile cari n'au locuitori, cînd voi ridica împotriva ta adîncul, și cînd te vor acoperi apele cele mari,

20. te voi pogorî împreună cu ceice* se pogoră în groapă, la poporul de odinioară, și te voi așeza în

adâncimile pământului, în singurătăți vecinice, lângă ceice s'au pogorît în groapă, ca să nu mai fii locuită și să nu te mai scoli în țara celor vii.

21. Te voi nimici cu desăvârșire, și nu vei mai fi; te vor căuta, și nu te vor mai găsi niciodată, zice Domnul Dumnezeu.“

27

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Și tu, fiul omului, rostește această cîntare de jale asupra Tirului!

3. Spune Tirului: „Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Tirule, tu ziceai: „Eu sînt de o desăvîrșită frumuseță!“

4. Ținutul tău este în inima mărilor, și cei ce te-au zidit te-au făcut desăvîrșit de frumos.

5. Cu chiparoși din Senir ți-au făcut toate laturile corăbiilor. Au luat cedri din Liban, ca să-ți ridice catargurile;

6. Iopeștii ți le-au făcut din stejari de Basan, și lavițele cu fildeș prins în cimișir, adus din ostroavele Chitim.

7. Pînzele cari-ți slujeau ca steag erau de in subțire din Egipt, cusut la gherghef, iar învelitoarea ta era de purpură albastră și roșie, din ostroavele Elișei.

8. Locuitorii Sidonului și Arvadului ți erau vîslași, și cei mai înțelepți din mijlocul tău, Tirule, ți erau cîrmaci.

9. Bătrînii Ghebalului și lucrătorii lui iscusiți erau la tine, și-ți dregeau crăpăturile. Toate corăbiile mării cu marinarii lor erau la tine, ca să facă schimb de mărfuri cu tine.

10. Cei din Persia, din Lud și din Put, slujeau în oastea ta, ca oameni de război; ei își spînzurau în tine scutul și coiful, și-ți dădeau strălucire.

11. Cei din Arvad ți umpleau zidurile cu războinicii tăi, și oamenii viteji erau în turnurile tale. Ei își atîrnau pavezele pe toate zidurile tale, și-ți desăvîrșeau astfel frumuseța.

12. Cei din Tars făceau negoț cu tine, cu tot felul de mărfuri pe cari le aveai din belșug. Veneau la tîrgul tău cu argint, cu fer, cu cositor și cu plumb.

13. Iavanul, Tubalul și Meșecul făceau negoț cu tine; dădeau robi și unelte de aramă în schimbul mărfurilor tale.

14. Cei din casa Togarmei aduceau la tîrgul tău cai, călăreți și catfri.

15. Cei din Dedan făceau negoț cu tine; negoțul multor ostroave trecea prin mîinile tale; ți aduceau ca bir coarne de fildeș și de abanos.

16. Siria făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine; ei veneau la tîrgul tău de smaragd, purpură, și materii pestrițe cu in suptire, mărgean și agat.

17. Iuda și țara lui Israel făceau negoț cu tine; ți dădeau grîu de Minit, turte, miere, untdelemn și leac alinător, în schimbul mărfurilor tale.

18. Damascul făcea negoț cu tine, cu marele număr de lucruri făcute de tine, cu tot felul de mărfuri, pe cari le aveai din belșug; ți dădea vin din Helbon și lînă albă.

19. Vedanul și Iavanul, dela Uzal, veneau la tîrgul tău; fer lucrat, casie și trestie mirositoare, erau schimbate cu tine.

20. Dedanul făcea negoț cu tine cu învelitori de pus pe cal.

21. Arabia și toți voivozii Chedarului erau negustorii tăi, și-ți aduceau miei, berbeci și țapi.

22. Negustorii din Seba și din Raema făceau negoț cu tine; ți plăteau cu cele mai bune mirezme, cu pietre scumpe și aur, mărfurile tale.

23. Haranul, Canehul și Edenul, negustorii din Seba, din Asiria, din Chilmad, făceau negoț cu tine;

24. făceau negoț cu tine de haine scumpe, de mantale de purpură albastră și cusături la gherghef, de covoare scumpe puse în lăzi de funii, sucite și bine împletite, aduse la tîrgul tău.

25. Corăbiile din Tars ți aduceau mărfurile pe mare; erai în culmea bogăției și slavei, în inima mărilor! -

26. Vîslașii tăi te duceau pe ape mari: dar un vînt dela răsărit te va sfărîma în inima mărilor!

27. Bogățiile tale, tîrgurile tale și mărfurile tale, marinarii și cîrmacii tăi, ceice ți dreg crăpăturile

- corăbiilor, și ceice fac schimb de mărfuri cu tine, toți oamenii de război cari sînt în tine, și toată mulțimea, care este în mijlocul tău, se vor prăbuși în inima mărilor, în ziua căderii tale.
28. Toate valurile mării se vor cutremura de țipetele cîrmacilor tăi!
29. Și toți vîslașii, marinarii, toți cîrmacii de pe mare, se vor da jos din corăbii și vor păși pe uscat.
30. Vor striga cu glas tare din pricina ta, și vor scoate țipete amarnice. Își vor arunca țărîna în cap și se vor tăvăli în cenușă.
31. Își vor rade capul din pricina ta, și se vor îmbrăca în saci, te vor plînge cu sufletul amărît, și cu mîlnire mare.
32. În durerea lor, vor face un cîntec de jale asupra ta, te vor boci, și vor zice: „Cine era ca Tirul, cel nimicît în mijlocul mării?”
33. Cînd ieșeau mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu belșugul avuțiilor și mărfurilor tale, îmbogățeau pe împărații pămîntului.
34. Acum însă ești sfărîmat de mări, negoțul tău a pierit în adîncimea apelor, și toată mulțimea ta de oameni s'a cufundat odată cu tine!
35. Toți locuitorii ostroavelor stau înmărmuriți din pricina ta, împărații lor stau cu părul vîlvoi de groază, și le tremură fața!
36. Negustorii popoarelor fluieră asupra ta! Ești nimicît de tot, și te-ai dus pentru totdeauna!”

28

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, spune voivodului Tirului: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că ți s'a îngîmfat inima și ai zis: „Eu sînt Dumnezeu, și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor“, măcar că nu ești decît om și nu ești Dumnezeu, măcar că îți dai ifose ca și cînd ai fi Dumnezeu.
3. Iată că ești mai înțelept decît Daniel, nicio taină nu este ascunsă de tine;
4. prin înțelepciunea și priceperea ta ți-ai făcut avere, și ți-ai grămădit aur și argint în vistieriile tale;
5. prin marea ta înțelepciune și prin negoțul tău ți-ai mărit bogățiile, și prin bogățiile tale inima ți s'a îngîmfat foarte mult.
6. Deaceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pentru că îți dai ifose ca și cînd ai fi Dumnezeu,
7. iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, cari vor scoate sabia împotriva înțelepciunii tale strălucitoare, și-ți vor pîngări frumuseța.
8. Te vor arunca în groapă, și vei muri ca ceice cad străpunși de lovituri, în mijlocul mărilor.
9. Vei mai zice tu atunci în fața ucigașului tău: „Sînt Dumnezeu,“ măcar că ești om și nu Dumnezeu, supt mîna celui ce te va ucide?
10. Vei muri de moartea celor netăiați împrejur, de mîna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.”
11. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
12. „Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra împăratului Tirului, și spune-i: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: ajunsesei la cea mai înaltă desăvîrșire, erai plin de înțelepciune, și desăvîrșit în frumuseță.
13. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smaragd, și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua cînd ai fost făcut.
14. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare.
15. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s'a găsit nelegiuirea în tine.
16. Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de sîlnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scînteietoare.
17. Ți s'a îngîmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pămînt, te dau priveliște împăraților.

18. Prin mulțimea nelegiurilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.
19. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimicit, și nu vei mai fi niciodată!“
20. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
21. „Fiul omului, întoarce-ți fața spre Sidon, și proorocește împotriva lui!
22. Spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Sidonule, și voi fi proslăvit în mijlocul tău; ca să se știe că Eu sînt Domnul, cînd Îmi voi împlini judecățile împotriva lui, și cînd Îmi voi arăta sfințenia în mijlocul lui.
23. Voi trimete ciurma în el, voi face să curgă sîngele pe ulițele lui; vor cădea morții în mijlocul lui, uciși de sabia care va veni din toate părțile să-i lovească, și vor ști astfel că Eu sînt Domnul.
24. Atunci el nu va mai fi pentru casa lui Israel un spin care înțeapă, un măracine aducător de dureri, printre toți ceice-l înconjoară și-l disprețuiesc. Și vor ști astfel că Eu sînt Domnul, Dumnezeu.“
25. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Cînd voi strînge iarăș casa lui Israel din mijlocul popoarelor la cari este risipită, Îmi voi arăta în ea sfințenia înaintea neamurilor, și vor locui în țara lor pe care am dat-o robului meu Iacov.
26. Vor locui liniștiți în ea, vor zidi case și vor sădi vii; da, vor locui liniștiți în ea, cînd Îmi voi împlini judecățile împotriva tuturor celorce-i înconjoară și-i disprețuiesc. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor.“

29

1. În anul al zecelea, în ziua a douăsprezecea a lunii a zecea, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Faraon, împăratul Egiptului, și proorocește împotriva lui și împotriva întregului Egipt!
3. Vorbește, și spune: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Faraoane, împăratul Egiptului, crocodil mare, care te culci în mijlocul rîurilor tale, și zici: „Rîul meu Nilul este al meu, eu l-am făcut!“
4. Îți voi pune însă un cîrlig în fălci, voi lipi peștii rîurilor tale de solzii tăi, și te voi scoate din mijlocul rîurilor tale, cu toți peștii cari se află în ele, și cari se vor lipi de solzii tăi.
5. Te voi arunca în pustie, pe tine și pe toți peștii din rîurile tale. Vei cădea pe fața ogoarelor, nu vei fi ridicat, nici îngropat; ci te voi da de mîncare fiarelor pămîntului și păsărilor cerului.
6. Și toți locuitorii Egiptului vor ști că Eu sînt Domnul, pentru că au fost o proptea de trestie pentru casa lui Israel.
7. Cînd au pus mîna pe tine, te-ai rupt, și le-ai străpuns tot umărul; cînd s’au proptit de tine, te-ai sfărîmat, și le-ai scrintit șoldurile.“
8. De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, voi aduce sabia împotriva ta, și voi nimici cu desăvîrșire din mijlocul tău oamenii și vitele.
9. Țara Egiptului va ajunge o pustietate și un pustiu, și vor ști că Eu sînt Domnul, pentru că a zis: „Nilul este al meu, eu l-am făcut!“
10. De aceea iată că am necaz pe tine și pe rîurile tale, și voi preface țara Egiptului într’un pustiu și într’o pustietate, de la Migdol pînă la Siena și pînă la hotarele Etiopiei.
11. Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de vită nu va trece prin ea, și va rămînea patru zeci de ani fără să fie locuită.
12. Voi preface țara Egiptului într-o pustietate în mijlocul altor țări pustiite, și cetățile ei vor fi pustii între alte cetăți pustii, timp de patruzeci de ani. Iar pe Egipteni îi voi risipi printre neamuri, și-i voi împrăștia în felurite țări.

13. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu:

„După patru zeci de ani, voi strânge pe Egipteni din mijlocul popoarelor între cari îi voi risipi.

14. Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Egiptului, îi voi aduce înapoi în țara Patros, în țara lor de baștină, și vor alcătui acolo o împărăție slabă.

15. Da, va fi cea mai neînsemnată dintre împărății, și nu se va mai înălța peste neamuri; îi voi împuțina, ca să nu stăpânească peste neamuri.

16. Împărăția aceasta nu va mai fi pentru casa lui Israel o pricină de încredere; ci îi va aduce aminte de nelegiuirea ei, când se întorcea spre ei. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeu.“

17. În al douăzeci și șaptelea an, în ziua întâi a lunii întâi, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

18. „Fiul omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-a pus oastea să facă o slujbă grea împotriva Tirului. Toate capetele au ajuns pleșuve, toți umerii sînt jupuiți, și n'a luat dela Tir nicio plată, nici el, nici oastea lui, pentru slujba pe care a făcut-o împotriva lui.

19. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Iată că dau lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, țara Egiptului; el îi va ridica bogățiile, o va prăda, și o va jăfui; aceasta va fi plata oastei lui!

20. Ca plată pentru slujba făcută împotriva Tirului, îi dau țara Egiptului; căci pentru Mine s'au ostenit, zice Domnul Dumnezeu.

21. „În ziua aceea, voi da tărie casei lui Israel, și-ți voi deschide gura veselă în mijlocul lor; și vor ști că Eu sînt Domnul.“

30

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:

2. Fiul omului, proorocește, și spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Văitați-vă!... Nenorocită zi!

3. Căci se apropie ziua, se apropie ziua Domnului, zi întunecoasă: aceasta va fi vremea neamurilor.

4. Sabia va pătrunde în Egipt, și în Etiopia va fi groază, când vor cădea morții în Egipt, când i se vor ridica bogățiile, și i se vor răsturna temeliiile.

5. Etiopia, Put, Lud, toată Arabia, Cub, și fiii țării unite cu ele, vor cădea împreună cu ei loviți de sabie.“

6. Așa vorbește Domnul: „Sprijinatorii Egiptului vor cădea, și mîndria tăriei lui se va prăbuși! Din Migdol pînă la Siene vor cădea loviți de sabie, zice Domnul Dumnezeu.“

7. „Vor fi pustii între alte țări pustiite, și cetățile lui vor fi nimicite în mijlocul altor cetăți nimicite.

8. Și vor ști că Eu sînt Domnul, când voi pune foc în Egipt, și când toți sprijinatorii lui vor fi zdrobiți.

9. În ziua aceea niște soli se vor duce din partea mea cu corăbiile să turbure Etiopia în liniștea ei; și-i va apuca spaimă mare în ziua Egiptului; căci iată că lucrurile acestea se întîmplă!“

10. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voi pierde mulțimea Egiptului, prin mîna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

11. El și poporul lui cu el, cel mai grozav dintre popoare, vor fi trimiși să nimicească țara. Vor scoate sabia împotriva Egiptului, și vor umplea țara de morți.

12. Canalurile le voi seca, voi da țara în mîinile celor răi; voi pustii țara cu tot ce cuprinde ea, prin mîna străinilor. Eu, Domnul, am vorbit!“ -

13. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Voi nimici idolii, și voi stîrpi din Nof chipurile deșerte. Nu va mai fi niciun voivod din țara Egiptului, și voi răspîndi groaza în țara Egiptului.

14. Voi pustii Patrosul, voi pune foc Țoanului, și-Mi voi aduce la îndeplinire judecățile asupra Noului.

15. Îmi voi vărsa urgia asupra Sinului, cetățuia Egiptului, și voi nimici cu desăvîrșire mulțimea din No.

16. Voi pune foc Egiptului; Sinul va fi cuprins de spaimă. No va fi deschis prin spărtură, și Noful cucerit ziua nameaza mare de vrăjmași.

17. Tinerii din On și din Pi-Beset vor cădea uciși de sabie, și cetățile acestea se vor duce în robie.

18. La Tahpanes se va întuneca ziua, când voi sfârîma jugul Egiptului, și când se va sfîrși mîndria tăriei lui; un nor va acoperi Tahpanesul, și cetățile lui vor merge în robie.
19. Îmi voi aduce astfel la îndeplinire judecățile asupra Egiptului, și vor ști că Eu sînt Domnul.“
20. În anul al unsprezecelea, în ziua a șaptea a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
21. „Fiul omului, am frînt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și iată că nu-i vor lega rana ca să se vindece, nu-l vor obloji cu legături, nu-l vor lega ca să se întremeze, și să poată mîntui sabia.“
22. De aceea așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, am necaz pe Faraon, împăratul Egiptului, și-i voi rupe brațele, pe cel tare și pe cel frînt, ca să-i cadă sabia din mîna.
23. Iar pe Egipteni îi voi împrăștia printre neamuri, și-i voi risipi în felurite țări.
24. În schimb, voi întări brațele împăratului Babilonului, și-i voi pune o sabie în mîna; iar brațele lui Faraon le voi frînge, ca să geamă înaintea lui cum gem cei răniți de moarte.
25. Dar voi întări brațele împăratului Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea. Și vor ști că Eu sînt Domnul, când voi pune sabia Mea în mîna împăratului Babilonului, și când o va întoarce împotriva țării Egiptului.
26. Voi împrăștia pe Egipteni printre neamuri, îi voi risipi în felurite țări, și vor ști că Eu sînt Domnul.“

31

1. În anul al unsprezecelea, în ziua întîi a lunii a treia, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit, astfel:
2. „Fiul omului, spune lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: „Cu cine te asemeni tu în mărimea ta?
3. Iată că Asirianul era un cedru falnic în Liban; ramurile lui erau stufoase, frunzișul umbros, tulpina înaltă, iar vîrful îi ajungea pînă la nori.
4. Apele îl făcuseră să crească, adîncul îl făcuse înalt, rîurile lui îi scaldau răsadnița, și își trimiteau pîraele la toți copacii de pe cîmp.
5. De aceea, tulpina lui se înălța deasupra tuturor copacilor de pe cîmp, crengile i se înmulțiseră și ramurile i se întindeau, de mulțimea apelor, care-l făcuseră să dea lăstari.
6. Toate păsările cerului își făceau cuiburi în crengile lui; toate fiarele cîmpului fătau supt ramurile lui, și tot felul de neamuri multe locuiau supt umbra lui.
7. Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ramurilor lui; căci rădăcinile îi erau înfipte în ape mari.
8. Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu erau de asemuit cu crengile lui, și platanii nu erau ca ramurile lui; niciun copac din grădina lui Dumnezeu nu era ca el în frumuseță.
9. Îl făcusem atît de frumos prin mulțimea crăcilor lui, că-l pismuiau toți copacii Edenului, cari se aflau în grădina lui Dumnezeu.
10. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentru că avea o tulpină așa de înaltă, pentru că își înălța vîrful pînă la nori și inima i se mîndrea cu înălțimea lui,
11. l-am dat în mîinile viteazului neamurilor, care-i va face după răutatea lui; căci l-am izgonit.
12. Străinii, cele mai grozave popoare, l-au tăiat și l-au lepădat. Crengile i-au căzut în munți și în toate văile. Ramurile i s'au sfârîmat în toate puvoaiile țării; și toate popoarele pămîntului au plecat dela umbra lui, și l-au părăsit.
13. Pe sfârîmăturile lui au venit și s'au așezat toate păsările cerului, și toate fiarele cîmpului și-au făcut culcușul între ramurile lui,
14. ca să nu se mai îngîmfă niciunul din copacii de lîngă ape cu înălțimea lor, și să nu-și mai ridice vîrful pînă în nori, ca să nu se mai fălească stejarii udați de apă cu înălțimea lor; căci toți sînt dați pradă morții, în adîncimile pămîntului, printre copiii oamenilor, împreună cu cei ce se pogoară în groapă.
15. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd s'a pogorît în locuința morților, am răspîndit jalea, am acoperit adîncul din pricina lui, și i-am oprit rîurile; apele cele mari au fost oprite; am întristat Libanul pentru el, și toți copacii de pe cîmp s'au uscat.
16. De vuietul căderii lui am făcut să se cutremure neamurile, cînd l-am aruncat în locuința

morților, împreună cu cei ce se pogoară în groapă, și s'au mîngîiat în adîncimile pămîntului toți copacii Edenului, cei mai frumoși și cei mai buni copaci din Liban, toți cei udați de ape.

17. S'au pogorît și ei cu el în locuința morților, la cei ce au pierit uciși de sabie, ei cari erau brațul lui și locuiau la umbra lui printre neamuri.

18. Cu cine poți fi asemuit tu în slavă și în mărime între copacii Edenului? Totuș vei fi aruncat împreună cu copacii Edenului în adîncimile pămîntului, și vei fi culcat în mijlocul celor netăiați împrejur, împreună cu ceice au pierit uciși de sabie. Iată ce este Faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul, Dumnezeu.“

32

1. În anul al doisprezecelea, în ziua întîi a lunii a douăsprezecea, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, fă un cîntec de jale asupra lui Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: „Semănai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un crocodil în mări, te aruncai în rîurile tale, turburai apele cu picioarele tale, și le întăritai valurile.“

3. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Îmi voi întinde mreaja peste tine, în mijlocul unei mari mulțimi de popoare, și te vor trage în lațul Meu.

4. Te voi arunca pe uscat, și te voi întinde pe cîmpie, ca toate păsările cerului să șadă pe tine; și voi sătura fiarele întregului pămînt cu tine.

5. Îți voi asvîrli carnea pe munți, și voi umplea văile cu sfărîmăturile tale.

6. Țara în care înoți, o voi uda cu sîngele tău, pînă la munți, și se vor umplea puvoaiele de tine.

7. Cînd te voi stinge, voi acoperi cerurile, și le voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu nori, și luna nu-și va mai da lumina ei.

8. Din pricina ta, voi întuneca pe toți luminătorii cerurilor, și voi răspîndi întunerecul peste țara ta, zice Domnul, Dumnezeu.“

9. „Voi mîhni și inima multor popoare, cînd voi vesti pieirea ta printre neamuri, în țările, pe cari nu le cunoșteai.

10. Voi face să se îngrozează multe popoare de tine, și împăraților lor li se va face părul măciucă din pricina ta, cînd Îmi voi învîrta sabia înaintea lor; vor tremura în orice clipă fiecare pentru viața lui, în ziua căderii tale.“

11. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Sabia împăratului Babilonului va veni peste tine.

12. Mulțimea ta o voi face să cadă lovită de sabia unor viteji, cei mai cumpliți dintre popoare. Ei vor nimici mîndria Egiptului, și toată mulțimea lui va fi prăpădită.

13. Voi pierde și toate vitele lui de lîngă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai turbura, nici copită de vite nu le va mai turbura.

14. Atunci îi voi potoli apele, și voi face să-i curgă rîurile lin ca untdelemnul, zice Domnul, Dumnezeul.“

15. „Cînd voi preface țara Egiptului într'o pustietate, și țara va fi jăfuită de tot ce are, cînd voi lovi pe toți ceice o locuiesc, vor ști că Eu sînt Domnul.

16. Acesta este cîntecul de jale, pe care îl vor cînta. Fiicele neamurilor îl vor cînta: da, asupra Egiptului și asupra întregii lui mulțimi îl vor cînta, zice Domnul, Dumnezeu.“

17. În anul al doisprezecelea, în ziua a cincisprezecea a lunii, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

18. „Fiul omului, bocește-te pentru mulțimea Egiptului, și aruncă-o, pe ea și pe fiicele neamurilor puternice în adîncimile pămîntului, la cei pogoriți în groapă!

19. Pe cine întreci tu în frumuseță? Pogoară-te, și culcă-te lîngă cei netăiați împrejur!

20. Vor cădea astfel în mijlocul celor uciși de sabie. Sabia vă este dată: doborîți în mormînt Egiptul, și toată mulțimea lui!

21. Atunci vitejii cei puternici vor vorbi în locuința morților despre el și cei ce-l sprijineau, și vor zice: „S'au pogorît, s'au culcat cei netăiați împrejur, uciși de sabie!

22. Acolo este Asirianul, cu toată mulțimea lui, și mormintele lor stau împrejurul lui, - toți au murit, și au căzut uciși de sabie.

23. Mormintele lor sînt în adîncimile gropii, și mulțimea lui este împrejurul mormîntului lui; toți au murit și au căzut uciși de sabie, ei, cari răspîndeau groaza în țara celor vii.
24. Acolo este și Elamul, cu toată mulțimea lui, împrejurul mormîntului lui; toți au murit și au căzut uciși de sabie, s'au pogorît netăiați împrejur în adîncimile pămîntului, ei, cari răspîndeau groaza în țara celor vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în groapă.
25. L-au culcat la un loc cu morții, împreună cu toată mulțimea lui, și mormintele lor sînt împrejurul lui; toți acești netăiați împrejur au murit uciși de sabie, căci răspîndeau groaza în țara celor vii, și își poartă acum ocară cu cei ce se pogoară în groapă; i-au culcat acum la un loc cu cei morți.
26. Acolo sînt și Meșec, Tubal, și toată mulțimea lor, și mormintele lor sînt împrejurul lor; toți acești netăiați împrejur au murit uciși de sabie, căci răspîndeau groaza în țara celor vii.
27. Ei sînt culcați împreună cu vitejii, căzuți din vechime dintre cei netăiați împrejur; sînt pogorîți în locuința morților împreună cu armele lor de război, cu săbiile puse supt capetele lor, și nelegiuirile lor lipite pe osemintele lor, căci vitejia lor era o groază în țara celor vii.
28. Și tu vei fi zdrobit în mijlocul celor netăiați împrejur, și te vei culca împreună cu cei uciși de sabie!
29. Acolo este și Edomul, cu împărații lui și toți voivozii lui, cari, cu toată vitejia lor, au fost așezați la un loc cu cei uciși de sabie: stau culcați împreună cu cei netăiați împrejur, cu cei pogorîți în groapă.
30. Tot acolo sînt voivozii dela miază-noapte, și toți Sidonienii, cari s'au pogorît la cei morți, acoperiți de rușine, cu toată groaza pe care o aruncă vitejia lor; acești netăiați împrejur stau culcați cu cei uciși de sabie, și-și poartă ocară lîngă cei pogorîți în groapă.
31. Faraon îi va vedea, și se va mîngîia pentru toată mulțimea lui, pentru ai lui cari au murit uciși de sabie și pentru toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu.“
32. „Căci l-am lăsat să răspîndească groaza în țara celor vii. De aceea Faraon și toată mulțimea lui se vor culca împreună cu cei netăiați împrejur, cu ceice au murit uciși de sabie, zice Domnul Dumnezeu.“

33

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, vorbește copiilor poporului tău, și spune-le: „Cînd voi aduce sabia peste vreo țară, și poporul țării va lua din mijlocul lui pe un om oare care, și-l va pune ca străjer, -

3. dacă omul acela va vedea venind sabia asupra țării, va suna din trîmbiță, și va da de știre poporului,

4. și dacă cel ce va auzi sunetul trîmbiței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sîngele lui să cadă asupra capului lui.

5. Fiindcă a auzit sunetul trîmbiței, și nu s'a ferit, de aceea sîngele lui să cadă asupra lui; dar dacă se va feri, își va scăpa viața.

6. Dacă însă străjerul va vedea venind sabia, și nu va suna din trîmbiță, și dacă poporul nu va fi înștiințat, și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiurii lui, dar voi cere sîngele lui din mîna străjerului.“

7. Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvîntul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea.

8. Cînd zic celui rău: „Răule, vei muri negreșit!“ și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sîngele lui îl voi cere din mîna ta.

9. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă dela calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mîntui sufletul.

10. Spune dar, fiul omului, casei lui Israel: „Voi cu drept cuvînt ziceți: „Fărădelegile și păcatele noastre sînt asupra noastră, și din pricina lor tînjim; cum am putea să trăim?“

11. Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă dela calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă dela calea voastră cea rea! Pentruce

vreți să muriți voi, casa lui Israel?!”-

12. Și tu, fiul omului, spune copiilor poporului tău: „Neprihănirea celui neprihănit nu-l va mîntui în ziua fărădelegii lui, și cel rău nu va cădea lovit de răutatea lui, în ziua cînd se va întoarce dela ea, după cum nici cel neprihănit nu va putea să trăiască prin neprihănirea lui în ziua cînd va săvîrși o fărădelege.

13. Cînd zic celui neprihănit că va trăi negreșit, - dacă se încrede în neprihănirea lui și săvîrșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina neleguirii pe care a săvîrșit-o.

14. Dimpotrivă cînd zic celui rău: „Vei muri!” - dacă se întoarce dela păcatul lui și face ce este bine și plăcut,

15. dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile cari dau viața, și nu săvîrșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri.

16. Toate păcatele pe cari le-a săvîrșit se vor uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit!”

17. Copiii poporului tău zic: „Calea Domnului nu este dreaptă!” Totuș, mai degrabă calea lor nu este dreaptă!

18. Dacă cel neprihănit se abate dela neprihănirea lui și săvîrșește nelegiuirea, trebuie să moară din pricina aceasta.

19. Dar dacă cel rău se întoarce dela răutatea lui și face ce este bine și plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta!

20. Fiindcă ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă! vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!”

21. În al doisprezecelea an, în ziua a cincea a lunii a zecea a robiei noastre, un om care scăpase din Ierusalim, a venit la mine și a zis: „Cetatea a fost luată!”

22. Dar mîna Domnului venise peste mine seara, înainte de venirea fugarului la mine, și Domnul îmi deschisese gura pînă a venit el la mine dimineața. Gura îmi era deschisă și nu mai eram mut.

23. Atunci Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

24. „Fiul omului, ceice locuiesc în dărmăturile acelea în țara lui Israel zic: „Avraam era singur, și tot a moștenit țara; dar noi sîntem mulți și țara ne-a fost dată în stăpînire!”

25. De aceea spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Voi mîncăți carne cu sînge, vă ridicați ochii spre idoli voștri și vărsați sînge. Și voi să stăpîniți țara?”

26. Voi vă bizuiți pe sabia voastră, săvîrșiți urîciuni, fiecare din voi necinstește pe nevasta aproapelui său. Și voi să stăpîniți țara?”

27. De aceea spune-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pe viața Mea, că ceice locuiesc în aceste dărmături vor cădea uciși de sabie; pe ceice sînt pe cîmp îi voi da de mîncare fiarelor; iar ceice sînt în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă.

28. Voi preface țara într’o pustietate și într’un pustiu; mîndria țării ei se va sfîrși, munții lui Israel vor fi pustiiți, și nimeni nu va mai trece prin ei.

29. Și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd voi preface țara într-o pustietate și într’un pustiu, din pricina tuturor urîciunilor pe cari le-au săvîrșit.”

30. Fiul omului! Copiii poporului tău vorbesc de tine pe lîngă ziduri și pe la ușile caselor, și zic unul altuia, fiecare fratelui său: „Veniți dar, și ascultați care este cuvîntul ieșit dela Domnul!”

31. Și vin cu grămada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă tot după poftele lor.

32. Iată că tu ești pentru ei ca un cîntăreț plăcut, cu un glas frumos și iscusit la cîntare pe coarde. Ei îți ascultă cuvintele, dar nu le împlinesc de loc.

33. Cînd se vor întîmpla însă aceste lucruri, - și iată că se întîmplă! - vor ști că era un prooroc în mijlocul lor.”

34

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, proorocește împotriva păstorilor sufletești ai lui Israel! Proorocește, și spune-le lor,

- păstorilor: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Vai de păstorii lui Israel, cari se pasc pe ei înșiși! Nu trebuie păstorii să pască turma?
3. Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lina, tăiați ce e gras, dar nu pașteți oile.
 4. Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită; n'aduceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpîniți cu asuprire și cu asprime!
 5. Astfel ele s'au risipit, pentru că n'aveau păstor; au ajuns prada tuturor fiarelor câmpului, și s'au risipit.
 6. Turma Mea rătăcește pe toți munții și pe toate dealurile înalte; oile Mele sînt risipite pe toată fața țării, și nimeni nu îngrijește de ele, nici nu le caută!“
 7. De aceea, păstorilor, ascultați Cuvîntul Domnului!
 8. „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, pentru că oile Mele au ajuns de jaf și sînt prada tuturor fiarelor câmpului, din lipsă de păstor, pentru că păstorii Mei n'au nicio grijă de oile Mele, ci se pășteau numai pe ei înșiși, și nu pășteau oile Mele“, -
 9. de aceea, păstorilor, ascultați Cuvîntul Domnului!
 10. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe păstori! Îmi voi lua înapoi oile din mîinile lor, nu-i voi mai lăsa să-Mi pască oile, și nu se vor mai paște nici pe ei înșiși; căci Îmi voi izbăvi oile din gura lor, și nu le vor mai sluji ca hrană!“
 11. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, mă voi îngriji Eu însumi de oile Mele, și le voi cerceta!
 12. Cum își cercetează un păstor turma cînd este în mijlocul oilor sale împrăștiate, așa Îmi voi cerceta Eu oile, și le voi strînge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua plină de nori și negură.
 13. Le voi scoate dintre popoare, le voi strînge din felurite țări, și le voi aduce înapoi în țara lor; le voi paște pe munții lui Israel, dealungul rîurilor, și în toate locurile locuite ale țării.
 14. Le voi paște pe o pășune bună, și stîna lor va fi pe munții cei înalți ai lui Israel; acolo se vor odihni într'un staul plăcut, și vor avea pășuni grase pe munții lui Israel.
 15. Eu însumi Îmi voi paște oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul Dumnezeu.“
 16. „Voi căuta pe cea perdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită, și voi întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase și pline de vlagă: vreau să le pasc cum se cade.“
 17. „Și voi, oile Mele, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, voi judeca între oaie și oaie, între berbeci și țapi.
 18. Este prea puțin pentru voi că pașteți în pășunea cea bună, de mai călcați în picioare și cealaltă parte a pășunii voastre? Că beți o apă limpede, de mai turburați și pe cealaltă cu picioarele?
 19. Și oile Mele trebuie apoi să pască ce ați călcat voi cu picioarele voastre, și să bea ce ați turburat voi cu picioarele voastre!“
 20. De aceea, așa le vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că voi judeca între oaia grasă și oaia slabă.
 21. Pentru că ați izbit cu coasta și cu umărul, și ați împuns cu coarneau voastre toate oile slabe, pînă le-ați izgonit,
 22. voi veni în ajutorul oilor Mele, ca să nu mai fie jaf, și voi judeca între oaie și oaie.
 23. Voi pune peste ele un singur păstor, care le va paște, și anume pe Robul Meu David; El le va paște, El va fi păstorul lor.
 24. Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor, și Robul Meu David va fi voivod în mijlocul lor. Eu, Domnul, am vorbit!
 25. Voi încheia cu ele un legămînt de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie, și vor putea dormi în mijlocul pădurilor.
 26. Le voi face, pe ele și împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvîntare; le voi trimete ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecuvîntată!
 27. Pomul de pe cîmp își va da roada, și pămîntul își va da rodurile. Ele vor fi liniștite în țara lor și vor ști că Eu sînt Domnul, cînd voi rupe legăturile jugului lor, și cînd le voi izbăvi din mîna celorce le asupresc.
 28. Nu vor mai fi de jaf între neamuri, nu le vor mânca fiarele din țară, ci vor locui în liniște, și nu le va mai turbura nimeni.

29. Le voi pune un răsad căruia i se va duce faima; nu vor mai fi mistuite de foame în țară, și nu vor mai purta ocara neamurilor.
30. Și vor ști astfel că Eu, Domnul, Dumnezeul lor, sînt cu ele, și că ele sînt poporul Meu, ele, casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.“
31. „Voi sînteți oile Mele, oile pășunii Mele, și Eu sînt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu.“

35

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Fiul omului, întoarce-te cu fața spre muntele Seir, proorocește împotriva lui,
3. și zi: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe tine, muntele Seirului! Îmi întind mîna împotriva ta, și te prefac într’o pustietate și într’un pustiu!
4. Îți voi preface cetățile în dărîmături, vei ajunge o pustietate, ca să știi că Eu sînt Domnul!
5. Pentru că aveai o ură vecinică, și ai doborît cu sabia pe copiii lui Israel, în ziua necazului lor, în vremea cînd nelegiuirea era la culme,
6. de aceea, pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că te voi face sînge, și te va urmări sîngele; fiindcă n’ai urît sîngele, de aceea sîngele te va urmări.
7. Voi preface muntele Seir într’o pustietate și într’un pustiu, și voi nimici cu desăvîrșire din el și pe ceice se duc și pe ceice se întorc.
8. Îi voi umplea munții cu morți; și cei uciși de sabie vor cădea pe dealurile tale, în văile tale și în toate puhoaiile tale.
9. Te voi preface în niște pustietăți vecinice, cetățile nu-ți vor mai fi locuite, și veți ști că Eu sînt Domnul.
10. Pentru că ai zis: „Aceste două neamuri, și aceste două țări vor fi ale mele, și le vom lua în stăpînire!“ măcar că Domnul era acolo,
11. de aceea pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că Mă voi purta cu tine după mînia și urgia, pe cari le-ai arătat și tu, în ura ta, împotriva lor; și Mă voi face cunoscut în mijlocul lor, cînd te voi judeca.
12. Vei ști însă că Eu, Domnul, am auzit toate batjocurile, pe cari le-ai rostit împotriva munților lui Israel, cînd ai zis: Sînt pustiiți, și ne sînt dați ca pradă!“
13. V’ăți fălit astfel împotriva Mea prin vorbirile voastre, și v’ăți înmulțit cuvintele împotriva Mea: am auzit!“
14. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Cînd toată țara se va bucura, pe tine te voi preface într’o pustietate!
15. Din pricina bucuriei pe care ai simțit-o că moștenirea casei lui Israel era pustiiată, îți voi face și ție la fel. Vei ajunge o pustietate, munte al Seirului, tu și tot Edomul, și se va ști că Eu sînt Domnul.

36

1. Tu, fiul omului, proorocește asupra munților lui Israel, și spune: „Munți ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului!
2. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentru că vrăjmașul a zis despre voi: „Ha! Ha! Aceste înălțimi vecinice au ajuns moștenirea noastră!“
3. proorocește și zi: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, pentru că din toate părțile au voit să vă pustiască și să vă înghită, ca să ajungeți moștenirea altor neamuri, și pentru că ați fost de batjocura și de ocara popoarelor,
4. de aceea, munți ai lui Israel, ascultați Cuvîntul Domnului Dumnezeu! Așa vorbește Domnul Dumnezeu munților și dealurilor, rîurilor și văilor, dărîmăturilor pustii și cetăților părăsite, cari au ajuns de prada și de rîsul celorlalte neamuri din prejur;
5. „așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în focul geloziei Mele, vorbesc împotriva celorlalte neamuri și împotriva întregului Edom, cari și-au însușit țara Mea, și s’au bucurat din toată inima lor

și cu tot disprețul sufletului lor, ca să-i jăfuiască roadele.

6. De aceea, proorocește despre țara lui Israel, și spune munților și dealurilor, râurilor și văilor: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vorbesc în gelozia și urgia Mea, pentru că suferiți ocară din partea neamurilor!“

7. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Îmi ridic mâna și jur, că neamurile cari vă înconjoară, își vor purta ele însele ocară!

8. Iar voi, munți ai lui Israel, veți da crengi, și vă veți purta roadele pentru poporul Meu Israel, căci lucrurile acestea sînt aproape să se întîmple.

9. Iată că voi fi binevoitor, Mă voi întoarce spre voi, și veți fi lucrați și sămănați.

10. Voi pune să locuiască pe voi oameni în mare număr, toată casa lui Israel, pe toți! Cetățile vor fi locuite, și se vor zidi iarăș dărîmăturile.

11. Voi înmulți pe oamenii și vitele, cari vor crește și se vor înmulți: voi face să fiți locuiți ca și mai înainte, și vă voi face mai mult bine decît odinioară; și veți ști că Eu sînt Domnul.

12. Voi face să umble pe voi oameni, și anume poporul Meu Israel; ei te vor stăpîni; și tu vei fi moștenirea lor, și nu-i vei mai nimici.“

13. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Pentru că ți se zice: „Tu, țară, ai mîncat oameni, ți-ai nimicit chiar și neamul tău,“

14. din pricina aceasta, de acum încolo nu vei mai mîncă oameni, și nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu.

15. De acum, nu te voi mai face să auzi batjocurile neamurilor, și nu vei mai purta ocară popoarelor; nu-ți vei mai nimici neamul, zice Domnul Dumnezeu.“

16. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

17. „Fiul omului, cei din casa lui Israel, cînd locuiau în țara lor, au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor; așa că purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurcăciunea unei femei în timpul necurăției ei.

18. Atunci Mi-am vărsat urgia peste ei, din pricina sîngelui pe care-l vărsaseră în țară, și din pricina idolilor cu cari o spurcaseră.

19. I-am risipit printre neamuri, și au fost împrăștiți în felurite țări; i-am judecat după purtarea și faptele lor rele.

20. Cînd au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pîngăreau Numele Meu cel sfînt, așa încît se zicea despre ei: „Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă din țara lor.“

21. Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui sfînt, pe care-l pîngărea casa lui Israel printre neamurile la cari se duseseră.“

22. „De aceea, spune casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfînt, pe care l-ați pîngărit printre neamurile la cari ați mers.

23. De aceea voi sfînti Numele Meu cel mare, care a fost pîngărit printre neamuri, pe care l-ați pîngărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sînt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, cînd voi fi sfîntit în voi supt ochii lor.

24. Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strînge din toate țările, și vă voi aduce iarăș în țara voastră.

25. Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.

26. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.

27. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

28. Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.

29. Vă voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grîul, și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi.

30. Voi înmulți rodul pomilor și venitul cîmpului, ca să nu mai purtați ocară foametei printre

neamuri.

31. Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea, și de faptele voastre, cari nu erau bune; vă va fi scîrbă de voi înșivă, din pricina nelegiuirilor și urîciunilor voastre.

32. Și toate aceste lucruri nu le fac din pricina voastră, zice Domnul Dumnezeu, să știți! Rușinați-vă și roșiți de purtarea voastră, casa lui Israel!“

33. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua cînd vă voi curăți de toate neleguirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărîmăturile vor fi zidite din nou;

34. țara pustiiată va fi lucrată iarăș, de unde pînă aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor.

35. Și se va spune atunci: „Țara aceasta pustiiată a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărîmate, cari erau pustii și surpate, sînt întărite și locuite!“

36. Și neamurile, cari vor mai rămînea în jurul vostru, vor ști că Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat, și am sădit ce era pustiiat. Eu, Domnul, am vorbit, și voi și face.“

37. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată în ce privință Mă voi lăsa înduplecat de casa lui Israel, și iată ce voi face pentru ei: voi înmulți pe oameni ca pe o turmă de oi.

38. Cetățile dărîmate se vor umplea cu turme de oameni, ca turmele închinat Domnului, cu turme cari sînt aduse la Ierusalim în timpul sărbătorilor celor mari. Și vor ști că Eu sînt Domnul.“

37

1. Mîna Domnului a venit peste mine, și m'a luat în Duhul Domnului, și m'a pus în mijlocul unei văi pline de oase.

2. M'a făcut să trec pe lîngă ele, de jur împrejur, și iată că erau foarte multe pe fața văiei, și erau uscate de tot.

3. El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?“ Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, tu știi lucrul acesta!“

4. El mi-a zis: „Proorocește despre oasele acestea, și spune-le: Oase uscate, ascultați cuvîntul Domnului!

5. Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: „Iată că voi face să intre în voi un duh, și veți învia!

6. Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune duh în voi, și veți învia. Și veți ști că Eu sînt Domnul.“

7. Am proorocit cum mi se poruncise. Și pe cînd prooroceam, s'a făcut un vuiet, și iată că s-a făcut o mișcare, și oasele s'au apropiat unele de altele!

8. M-am uitat, și iată că le-au venit vine, carnea a crescut, și le-a acoperit pielea pe deasupra; dar nu era încă duh în ele.

9. El mi-a zis: „Proorocește, și vorbește duhului! Proorocește, fiul omului, și zi duhului: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Duhule, vino din cele patru vînturi, suflă peste morții aceștia, ca să învieze!“

10. Am proorocit, cum mi se poruncise. Și a intrat duhul în ei, și au înviat, și au stătut pe picioare: era o oaste mare, foarte mare la număr.

11. El mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sînt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: „Ni s'au uscat oasele, ni s'a dus nădejdea; sîntem pierduți!“

12. Deaceea, proorocește, și spune-le: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, și vă voi aduce iarăș în țara lui Israel.

13. Și veți ști că Eu sînt Domnul, cînd vă voi deschide mormintele, și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu!

14. Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăș în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am făcut, zice Domnul.“

15. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

16. „Fiul omului, ia o bucată de lemn, și scrie pe ea: „Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, cari sînt tovarășii lui.“ Ia apoi o altă bucată de lemn, și scrie pe ea: „Pentru Iosif, lemnul lui Efraim, și pentru

toată casa lui Israel, care este tovarăşa lui.“

17. După aceea, împreună-le una cu alta, într'o singură bucată, așa încît să fie una în mîna ta.

18. Și cînd îți vor zice copiii poporului tău: „Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă lucrul acesta?“

19. să le răspunzi: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că voi lua toiagul de lemn al lui Iosif, care este în mîna lui Efraim, și al semințiilor lui Israel cari-i sînt tovarăşe, le voi uni cu toiagul lui Iuda, și voi face un singur lemn, așa că vor fi una în mîna Mea.“

20. Toiegele de lemn, pe cari vei scrie, să le ții astfel în mîna ta, supt ochii lor.

21. Și să le spui: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor la cari s'au dus, îi voi strînge din toate părțile, și-i voi aduce înapoi în țara lor.

22. Voi face din ei un singur neam în țară, pe munții lui Israel; toți vor avea un singur împărat, și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi împărțiți în două împărății.

23. Nici nu se vor mai spurca, prin idolii lor, cu urîciunile lor, și cu toate fărădelegile lor. Îi voi scoate din toate abaterile cu cari au păcătuit, și-i voi curăți; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.

24. Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. Vor urma poruncile Mele, vor păzi legile mele și le vor împlini.

25. Vor locui iarăși în țara, pe care am dat-o robului Meu Iacov, și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea, ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David va fi voivodul lor în veci.

26. Voi încheia cu ei un legămînt de pace, care va fi un legămînt vecinic cu ei; îi voi sădi și-i voi înmulți, și voi pune locașul Meu cel sfînt în mijlocul lor pentru totdeauna.

27. Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.

28. Și neamurile vor ști că Eu sînt Domnul, care sfințește pe Israel, cînd Locașul Meu cel sfînt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor.“

38

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

2. „Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Gog, din țara lui Magog, spre domnul Roșului, Meșecului și Tubalului, și proorocește împotriva lui!

3. Și spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului!

4. Te voi tîrî, și-ți voi pune un cîrlig în fălci; te voi scoate, pe tine și toată oastea ta, cai și călăreți, toți îmbrăcați în chip strălucit, ceată mare de popor, care poartă scut și pavăză, și cari toți mînuiesc sabia;

5. împreună cu ei voi scoate pe cei din Persia, Etiopia și Put, toți cu scut și coif:

6. Gomerul cu toate oștile lui, țara Togarmei, din fundul miază-noaptei, cu toate oștile sale, popoare multe împreună cu tine!

7. Pregătește-te dar, fii gata, tu, și toată mulțimea adunată în jurul tău! Fii căpetenia lor!

8. După multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva țării, ai cărei locuitori, scăpați de sabie, vor fi strînși dintre mai multe popoare pe munții lui Israel cari multă vreme fuseseră pustii; dar, fiind scoși din mijlocul popoarelor, vor fi liniștiți în locuințele lor.

9. Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara, tu cu toate oștile tale, și multe popoare cu tine.

10. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua aceea, multe gînduri îți vor veni în minte, și vei urzi planuri rele.

11. Vei zice: „Mă voi sui împotriva țării acesteia deschise, voi năvăli peste oamenii aceștia liniștiți, cari stau fără griji în locuințele lor, toți în locuințe fără ziduri, și neavînd nici zăvoare, nici porți! -

12. Mă voi duce să iau pradă și să mă dedau la jaf, să pun mîna pe aceste dărîmături locuite din nou, pe poporul acesta strîns din mijlocul neamurilor, care are turme și moșii, și locuiește în mijlocul pămîntului.“

13. Seba și Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei, îți vor zice: „Vii să iei pradă? Pentru jaf

ți-ai aducat oare mulțimea ta, ca să iei argint și aur, ca să iei turme și avuții, și să faci o pradă mare?”

14. De aceea proorocește, fiul omului, și spune lui Gog: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Da, în ziua când poporul Meu Israel va trăi în liniște, vei porni din țara ta,

15. și vei veni din fundul miazănoaptei, tu și multe popoare cu tine, toți călări pe cai, o mare mulțime și o puternică oștire!

16. Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, care va acoperi țara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască neamurile, când voi fi sfințit în tine supt ochii lor, Gog!”

17. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Nu ești tu acela despre care am vorbit odinioară, prin robii Mei proorocii lui Israel, cari au proorocit atunci ani de zile, că te voi aduce împotriva lor?”

18. În ziua aceea, însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, Mi se va sui în nări mânia aprinsă.

19. O spun, în gelozia și în focul mâniei Mele: În ziua aceea, va fi un mare cutremur în țara lui Israel.

20. Peștii mării și păsările cerului vor tremura de Mine, și fiarele câmpului și toate tîrîtoarele cari se tîrîsc pe pământ, și toți oamenii cari sînt pe fața pământului; munții se vor răsturna, pereții stîncilor se vor prăbuși, și toate zidurile vor cădea la pământ.

21. Atunci voi chema groaza împotriva lui pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său.

22. Îl voi judeca prin ciumă și sînge, printr-o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină; voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, cari vor fi cu el.

23. Îmi voi arăta astfel mărimea și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că Eu sînt Domnul.”

39

1. „Fiul omului, proorocește acum împotriva lui Gog, și spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului!

2. Te voi tîrî, te voi aduce, te voi sui din fundul miazănoaptei, și te voi aduce pe munții lui Israel.

3. Îți voi doborî arcul din mîna stîngă, și voi face să-ți cadă săgețile din mîna dreaptă.

4. Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate oștile tale, și popoarele cari vor fi cu tine; te voi da de mîncare păsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi, și fiarelor câmpului.

5. Vei cădea pe fața câmpului, căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.”

6. „Voi pune foc Magogului, și celorce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că Eu sînt Domnul.

7. Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfînt în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pîngărească Numele Meu cel sfînt; ci vor ști neamurile că Eu sînt Domnul, Sfîntul lui Israel!”

8. „Iată că lucrurile acestea vin și se împlinesc, zice Domnul Dumnezeu! Aceasta este ziua, despre care am vorbit.

9. Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși, vor arde și vor da pradă flăcărilor armele, pavezele și scuturile, arcurile și săgețile, lăncile și sulițele; și șapte ani vor face focul cu ele.

10. Nu vor lua lemne de pe cîmp, și nu vor tăia lemne din păduri, ci vor face focul cu armele. Vor jăfui pe cei ce i-au jăfuit, și vor prăda pe cei ce i-au prădat, zice Domnul Dumnezeu.”

11. „În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormîntare în Israel: valea călătorilor, la răsăritul mării moarte, și mormîntul acesta va astupa trecerea călătorilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toată mulțimea lui, și vor numi valea aceasta: „Valea mulțimii lui Gog.”

12. Șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curățe țara.

13. Tot poporul țării îi va îngropa, și i se va duce vestea, în ziua când voi fi proslăvit, zice Domnul Dumnezeu.”

14. Apoi vor alege niște oameni cari vor cutreiera neîncetat țara, și cari vor îngropa trupurile rămase pe fața pământului, ca să curățe țara; după șapte luni vor începe să cerceteze.

15. Cei ce vor străbate țara, o vor cutreiera, și cînd unul din ei va vedea oasele unui om, va pune un

semn lângă el, pînă îl vor îngropa groparii în „Valea mulțimii lui Gog.“

16. Tot acolo va mai fi și o cetate numită Hamona (Mulțime). Așa vor curăți țara.“

17. Fiul omului, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Spune păsărilor de orice soi, și tuturor fiarelor cîmpului: „Adunați-vă, și veniți! Strîngeți-vă din toate părțile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi; jertfă mare este pe munții lui Israel! Mîncăți carne, și beți sînge,

18. mîncăți carnea vitejilor, și beți sîngele voivozilor pămîntului, sînge de berbeci, de miei, de țapi, de tauri îngrășați din Basan!

19. Mîncăți grăsime pînă vă veți sătura, și beți sînge pînă vă veți îmbăta, din jertfele mele, pe cari le voi junghia pentru voi.

20. Săturați-vă la masa Mea de carnea cailor și a călăreților, de carnea vitejilor și a tuturor oamenilor de război, zice Domnul Dumnezeu.“

21. „Îmi voi arăta slava între neamuri; și toate neamurile vor vedea judecățile pe cari le voi face, și pedepsele cu cari îi va lovi mîna Mea.

22. Cei din casa lui Israel vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, din ziua aceea și de atunci înainte.

23. Și neamurile vor cunoaște că din pricina nelegiuirilor ei, a fost dusă casa lui Israel în robie, din pricina fărădelegilor ei, săvîrșite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Fața Mea, și i-am dat în mîinile vrăjmașilor lor, ca să piară toți uciși de sabie.

25. Le-am făcut după necurățiile lor și după fărădelegile lor, și le-am ascuns Fața Mea.“

25. „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Acum voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov, voi avea milă de toată casa lui Israel, și voi fi gelos de Numele Meu cel sfînt.

26. Atunci își vor uita ocară, și toate fărădelegile pe cari le-au săvîrșit împotriva Mea, cînd locuiau liniștiți în țara lor, și cînd nu-i turbura nimeni.

27. Cînd îi voi aduce înapoi dintre popoare, și îi voi strînge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri.

28. Și vor ști că Eu sînt Domnul, Dumnezeul lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strîng iarăș în țara lor; nu voi mai lăsa pe nici unul din ei acolo

29. și nu le voi mai acunde Fața Mea, căci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.“

40

1. În anul al douăzeci și cincilea al robiei noastre, la începutul anului, în ziua a zecea a lunii, la patrusprezece ani după dărîmarea cetății, tocmai în ziua aceea, a venit mîna Domnului peste mine, și m'a strămutat în țara lui Israel.

2. M'a dus acolo, în niște vedenii dumnezeiești, și m'a așezat pe un munte foarte înalt; spre miazăzi de acest munte era ceva ca o cetate zidită.

3. M'am dus acolo; și iată că acolo era un om, a cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei; el avea în mîna o sfoară de măsurat, de in, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă,

4. Omul acela mi-a zis: „Fiul omului, privește cu ochii tăi, ascultă cu urechile tale, și ia aminte la toate lucrurile, pe cari ți le voi arăta; căci ai fost adus aici ca să ți le arăt. Fă cunoscut casei lui Israel tot ce vei vedea.“

5. Un zid înconjura Templul pe din afară de jur împrejur. În mîna omului aceuia era o prăjină de măsurat lungă de șase coți, fiecare cot avînd o palmă mai mult decît cotul obicinuit. A măsurat lățimea zidului, care era de o prăjină, și înălțimea, care era tot de o prăjină.

6. A mers la poarta de răsărit, și i-a suit treptele. A măsurat pragul porții, care era lat de o prăjină, și celalt prag care era lat de o prăjină.

7. Fiecare odaie de pază era lungă de o prăjină, și largă tot de o prăjină. Între fiecare două odăi de pază era un loc gol de cinci coți. Pragul porții, de lângă tinda porții din lăuntru, era de o prăjină.

8. A măsurat și tinda porții dinlăuntru; era de o prăjină.

9. A măsurat apoi tinda porții; era de opt coți, și stîlpii ei erau de doi coți. Tinda porții era spre partea dinlăuntru.

10. Odăile de pază ale porții de răsărit erau în număr de trei de o parte și trei de cealaltă; câteși trele aveau aceeaș măsură, și stâlpii de fiecare parte aveau tot aceeaș măsură.
11. A măsurat apoi lărgimea deschizăturii porții, care era de zece coți, și lungimea porții, care era de treisprezece coți.
12. Înaintea odăilor de pază era un loc gol de un cot de o parte și de cealaltă; fiecare odaie de pază avea șase coți de o parte, și șase coți de cealaltă.
13. A măsurat poarta dela acoperișul unei odăi de pază, pînă la acoperișul celeilalte; între cele două deschizături cari erau față în față era o lățime de douăzeci și cinci de coți.
14. A măsurat tinda porții și a găsit douăzeci de coți; tinda da într'o curte, de jur împrejurul porții.
15. Locul dintre poarta dela intrare și tinda porții dinlăuntru era lung de cincizeci de coți.
16. La odăile de pază și la stâlpii lor dinlăuntru porții de jur împrejur erau niște ferestre* îngrădite; ferestre erau și înlăuntru în tinzile porții de jur împrejur; iar pe stâlpi erau șapte ramuri de finici.
17. M'a dus în curtea de afară, unde se aflau odăi și un caldarîm de jur împrejur; pe caldarîmul acesta erau treizeci de odăi.
18. Caldarîmul era lîngă porți, și era dealungul porților: acesta era caldarîmul de jos.
19. A măsurat lățimea dela poarta de jos pînă la partea de afară a curții dinlăuntru, și avea o sută doi coți, la răsărit și la miazănoapte.
20. A măsurat lungimea și lățimea porții de miazănoapte a curții de afară.
21. Odăile ei de pază, în număr de trei de o parte și trei de alta, stâlpii și tinda ei, aveau aceeaș măsură ca poarta dintîi, cincizeci de coți în lungime și douăzeci și cinci de coți în lățime.
22. Ferestrele ei, tinda ei, finicii ei, aveau aceeaș măsură ca poarta de răsărit; te suiai la ea pe șapte trepte, iar tinda ei era în partea dinlăuntru.
23. La curtea dinlăuntru era o poartă, în fața porții de miazănoapte și în fața porții de răsărit; a măsurat o sută de coți dela o poartă pînă la cealaltă.
24. M'a dus în partea de miazăzi, unde se afla poarta dela miazăzi. I-a măsurat stâlpii și tinda, cari aveau aceeaș măsură.
25. Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, ca și celelalte ferestre, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.
26. La ea te suiai pe o scară de șapte trepte, iar tinda ei era în partea din lăuntru; pe stâlpi era cîte un finic de fiecare parte.
27. Curtea dinlăuntru avea o poartă înspre miazăzi; a măsurat dela o poartă pînă la cealaltă spre miazăzi o sută de coți.
28. M'a dus în curtea din lăuntru, pe poarta de miazăzi. A măsurat poarta de miazăzi, și a găsit că avea aceeaș măsură.
29. Odăile ei de pază, stâlpii și tinda ei, aveau aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau ferestre de jur împrejur, și poarta era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.
30. (De jur împrejur erau tinzi lungi de două zeci și cinci de coți și late de cinci coți.)
31. Tinda porții dădea în curtea de afară; pe stâlpii ei erau finici, și opt trepte pentru suit la poartă.
32. M'am dus apoi în curtea dinlăuntru, pe intrarea de răsărit. A măsurat poarta, și a găsit că avea aceeaș măsură.
33. Odăile ei de pază, stâlpii ei și tinda ei, aveau aceeaș măsură. Poarta aceasta și tinda ei aveau și ele ferestre de jur împrejur, lungi de cinci zeci de coți și late de două zeci și cinci.
34. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau finici pe stâlpi, și opt trepte pentru suit la poartă.
35. M'a dus la poarta de miază-noapte. A măsurat-o, și a găsit aceeaș măsură.
36. Și ea avea odăi de pază, stâlpi, tindă și ferestre de jur împrejur; era lungă de cinci zeci de coți și lată de două zeci și cinci de coți.
37. Tinda ei dădea în curtea de afară; de fiecare parte erau cinci finici pe stâlpii ei, și opt trepte pentru suit la poartă.
38. Era o odaie, care se deschidea spre tinda porții; acolo trebuiau spălate arderile de tot.
39. În tinda porții erau de fiecare parte două mese, pe cari trebuia junghiată arderea de tot, jertfa de ispășire și jertfa pentru vină.

40. În una din părțile de afară, cum te sui la intrarea porții de miază-noapte, erau două mese; și în cealaltă parte, spre tinda porții, erau iarăși două mese.
41. În cele două părți ale porții, se aflau astfel patru mese de o parte și patru mese de cealaltă, de toate opt mese, pe cari trebuiau înjunghiate jertfele.
42. În fața meselor pentru jertfe, mai erau pentru arderile de tot patru mese de pietre cioplite, lungi de un cot și jumătate, late de un cot și jumătate, și înalte de un cot; pe mesele acestea, trebuiau puse uneltele cu cari se jungheau vitele pentru arderi de tot și pentru celelalte jertfe.
43. Pe din lăuntru casa avea de jur împrejur pervazuri de un lat de mână, cari slujeau ca mese pentru carnea jertfelor.
44. Afară din poarta dinlăuntru erau două odăi pentru cîntăreți în curtea dinlăuntru: una era alături de poarta de miază noapte și avea fața spre miazăzi, celaltă era alături de poarta de miazăzi și avea fața spre miazănoapte.
45. El mi-a zis: „Odaia aceasta, dinspre miazăzi, este pentru preoții cari îngrijesc de slujba Templului.
46. Iar odaia dinspre miazănoapte este pentru preoții cari îngrijesc de slujba altarului. Fiii lui Țadoc sînt aceia cari, din fiii lui Levi, se apropie de Domnul, ca să-I slujească.
47. A măsurat curtea, care era în patru colțuri, lungă de o sută de coți. Altarul era înaintea casei.
48. M'a dus în tinda casei. A măsurat stîlpii tinzii, și a găsit cinci coți de o parte, și cinci coți de cealaltă. Lățimea porții era de patrusprezece coți, iar peretele de pe laturile porții era de trei coți deoparte și de trei coți de cealaltă.
49. Tinda avea o lungime de douăzeci de coți și o lățime de doisprezece coți; te suiai la ea pe zece trepte. Lîngă stîlpi mai erau și alți stîlpi, unul de o parte și altul de alta.

41

1. M'a dus în Templu. A măsurat stîlpii; aveau o lățime de șase coți deoparte, și o lățime de șase coți de alta - aceasta este lățimea stîlpilor.
2. Lățimea ușii era de zece coți; iar canaturile ușii erau lați de cinci coți deoparte, și cinci coți de cealaltă parte. A măsurat și lungimea Templului: patruzeci de coți, și lățimea: douăzeci de coți.
3. Apoi a intrat înlăuntru. A măsurat ușorii ușii: doi coți, ușa șase coți, și lățimea ușii, șapte coți.
4. Pe partea dinainte a Templului a măsurat în lungime douăzeci de coți și în lățime douăzeci de coți; și mi-a zis: „Acesta este Locul prea sfînt!“
5. A măsurat zidul casei: gros de șase coți, și lățimea odăilor lăturalnice de jur împrejurul casei, patru coți.
6. Odăile lăturalnice erau unele peste altele, în număr de treizeci, așezate în trei caturi; ele dădeau în niște îmbucături de zid făcute anume pentru odăile acestea din jur împrejurul casei, așa că se sprijineau pe ele, și nu pe zidul casei.
7. Odăile, cu cît erau mai sus, cu atît erau mai încăpătoare, și te suiai la ele ocolind; căci te suiai împrejurul casei pe o scară șerpuitoare. Astfel era mai mult loc, ca lărgime, în partea de sus a casei, și din catul de jos te suiai în catul de sus prin cel dela mijloc.
8. De jur împrejurul casei se vedea o pardoseală ieșită în afară. Odăile lăturalnice aveau niște temelii, și erau de o prăjină întregă, adică șase coți la unghiu.
9. Zidul de afară al odăilor lăturalnice avea o grosime de cinci coți.
10. Locul gol dintre odăile lăturalnice ale casei și odăile dimprejurul casei, avea o lățime de douăzeci de coți, de jur împrejur.
11. Ușa odăilor lăturalnice dădea în locul gol: o ușă la miază noapte, și o ușă la miază zi; și lărgimea locului gol era de cinci coți de jur împrejur.
12. Clădirea din fața locului gol, din partea de apus, avea o lățime de șaptezeci de coți, un zid de cinci coți de gros de jur împrejur, și era lung de nouăzeci de coți.
13. A măsurat și casa, care avea o lungime de o sută de coți. Locul gol, clădirea și zidurile sale, aveau de asemenea o lungime de o sută de coți.
14. Lățimea feței casei și a locului gol, din spre răsărit, era de o sută de coți.

15. A măsurat lungimea clădirii dinaintea locului gol, pe partea dinapoi a casei, și pridvoarele ei de fiecare parte: erau o sută de coți.
16. Templul și casa dinlăuntru, tinda de afară, pragurile, ferestrele* îngrădite, pridvoarele din jurul celor trei caturi, din fața pragurilor, erau acoperite cu lemn de jurîmprejur. Dela pământ pînă la ferestrele acoperite,
17. pînă deasupra ușii, partea dinlăuntru a casei, partea de afară, tot zidul de jur împrejurul casei din lăuntru și din afară, totul era după măsură,
18. și împodobit cu* heruvimi și finici. Între doi heruvimi era un finic. Fiecare heruvim avea două fețe,
19. o față de om întoarsă spre un finic deoparte, și o față de leu întoarsă spre celalt finic, de cealaltă parte; așa era de jur împrejurul casei.
20. Dela pământ pînă deasupra ușii, erau heruvimi și finici, și tot așa și pe zidul Templului.
21. Ușiorii Templului era în patru muchi. Și în fața Locului prea sfînt erau ceva care se vedea
22. ca un altar de lemn, înalt de trei coți, lung de doi coți și lat de doi coți. Colțurile, temelia, și pereții lui erau de lemn. Omul acela mi-a zis: „Aceasta este masa care este înaintea Domnului!
23. Templul și Locul prea sfînt aveau două uși.
24. Fiecare ușă avea două canaturi, cari se întorceau amîndouă pe uși, două canaturi pentru o ușă și două pentru cealaltă.
25. Pe ușile Templului erau săpați heruvimi și finici, ca și pe ziduri. În fața pridvorului de afară erau niște grinzi de lemn îmbucate între ele.
26. Erau ferestre îngrădite, și deoparte și de cealaltă erau finici, și tot așa era și pe laturile pridvorului, pe odăile lăturalnice și pe grinzile de sus.

42

1. Apoi m'a scos și m'a dus în curtea deafară din spre miază noapte, și m'a dus în odăile din fața locului gol și din fața clădirii la miază noapte.
2. Fața unde se afla ușa de miază noapte, avea o lungime de o sută de coți; și lățimea era de cincizeci de coți.
3. În dreptul celor douăzeci de coți ai curții dinlăuntru, și în dreptul caldarîmului curții de afară, se aflau pridvoare lîngă pridvoare în catul al treilea.
4. Pe dinaintea odăilor, era un loc de trecere lat de zece coți, și un drum de un cot; ușile lor erau spre miază noapte.
5. Odăile de sus erau mai strîmte decît cele de jos și decît cele dela mijlocul clădirii, pentru că le mai luau din loc și pridvoarele.
6. Erau trei caturi, dar n'aveau stîlpi ca stîlpii curților; de aceea, începînd de jos, odăile de sus erau mai strîmte decît cele de jos și cele dela mijloc.
7. Zidul de afară, care mergea alături cu odăile, dinspre curtea de afară, în fața odăilor, avea o lungime de cincizeci de coți;
8. căci lungimea odăilor din spre curtea de afară era de cincizeci de coți. Dar fața Templului avea o sută de coți.
9. Dedesubtul acestor odăi era intrarea dela răsărit, cum veneai din curtea de afară.
10. Mai erau niște odăi de grosimea zidului curții dinspre răsărit, în dreptul locului gol și în dreptul clădirii.
11. În fața lor, era un loc de trecere, ca și înaintea odăilor dinspre miază noapte, de aceeași lungime și lățime; ieșirile, întocmirea și ușile lor erau la fel.
12. Tot așa era și cu ușile odăilor dinspre miazăzi. Era o ușă la capul locului de trecere, care se afla drept înaintea zidului dinspre răsărit, pe unde intrai.
13. El mi-a zis: „Odăile dela miazănoapte și odăile de la miazăzi, cari sînt în fața locului gol, sînt odăile sfînte, unde vor mîncea lucrurile prea sfînte preoții, cari se apropie de Domnul; în ele vor pune lucrurile prea sfînte, darurile de mîncare, vitele aduse ca jertfe de ispășire și de vină; căci locul acesta este sfînt.

14. Când vor intra preoții, nu vor ieși din locul sfânt ca să se ducă în curtea de afară, ci își vor lăsa acolo hainele cu cari fac slujba, căci hainele acestea sînt sfinte; se vor îmbrăca în alte haine ca să se apropie de curtea care este pentru popor.“

15. După ce a isprăvit de măsurat casa dinlăuntru, m'a scos pe poarta dinspre răsărit, și a măsurat-o pe partea de afară de jur împrejur.

16. A măsurat partea de răsărit cu prăjina de măsurat, și de jur împrejur a găsit cinci sute de prăjini.

17. A măsurat partea de miazănoapte cu prăjina de măsurat, și a găsit de jur împrejur cinci sute de prăjini.

18. A măsurat partea de miazăzi cu prăjina de măsurat, și a găsit cinci sute de prăjini.

19. S'a întors apoi spre apus, și a măsurat cinci sute de prăjini cu prăjina de măsurat.

20. A măsurat astfel în cele patru laturi zidul de jur împrejurul casei; lungimea era de cinci sute de prăjini, și lățimea de cinci sute de prăjini; zidul acesta despărțea locul sfânt de cel nesfânt.

43

1. M'a dus la poartă, la poarta dinspre răsărit.

2. Și iată că slava Domnezeului lui Israel venea dela răsărit. Glasul Său era ca urlatul unor ape mari, și pămîntul strălucea de slava Sa.

3. Vedenia aceasta semăna cu aceea pe care o avusesem când venisem să nimicesc cetatea; și vedeniile acestea semănau cu aceea pe care o avusesem, lîngă rîul† Chebar. Și am căzut cu fața la pămînt.

4. Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta dinspre răsărit.

5. Atunci, Duhul m'a răpit și m'a dus în curtea dinlăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului!

6. Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lîngă mine.

7. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi locui vecinic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel și împărații lor nu-Mi vor mai pîngări Numele Meu cel sfînt, prin curviile lor și prin trupurile moarte ale împăraților lor la moartea lor,

8. ca atunci cînd își puneau pragul lor lîngă pragul Meu, stîlpii lor lîngă stîlpii Mei, și nu era de cît un zid între Mine și ei. Așa au pîngărit ei Numele Meu cel sfînt cu urficiunile pe cari le-au săvîrșit; de aceea i-am mistuit în mînia Mea.

9. Acum vor depărta de la Mine curviile lor și trupurile moarte ale împăraților lor, și voi locui vecinic în mijlocul lor.

10. Tu, însă, fiul omului, arată Templul acesta casei lui Israel; ei să-i măsoare planul, și să roșească de nelegiuirile lor.

11. Dacă vor roși de toată purtarea lor, arată-le chipul casei acesteia, întocmirea ei, ieșirile și intrările ei, toate planurile și toate legile ei; zugrăvește-le-o supt ochi, ca să păzească toate planurile ei, toate poruncile ei și toate orînduirile ei, și să facă întocmai după ele.

12. Aceasta este legea privitoare la Casă. Pe vîrfurile muntelui, tot locul pe care-l va cuprinde ea, este prea sfînt. Iată, aceasta este legea asupra Casei.

13. Iată măsurile altarului, în coți; fiecare cot era cu o palmă mai lung decît cotul obicinuit. Temelia era înaltă de un cot, și lată de un cot; și pervazul dimprejur avea o lățime de un lat de mînă; aceasta era propteaua altarului.

14. Dela temelia de pe pămînt pînă la pervazul de jos erau doi coți, și o lățime de un cot; și dela pervazul cel mic pînă la cel mare erau patru coți, și un cot lățime.

15. Altarul avea o vatră de patru coți; și din vatra altarului se înălțau patru coarne.

16. Vatra altarului avea o lungime de doisprezece coți, o lățime de doisprezece coți, și cu cele patru laturi ale lui făcea un patrat.

17. Pervazul avea patrusprezece coți lungime pe patrusprezece coți lățime, în cele patru laturi ale lui; marginea de sus era de o jumătate de cot; temelia era lată de un cot de jur împrejur, și treptele erau îndreptate spre răsărit.

18. El mi-a zis: „Fiul omului, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată legile cu privire la altar,

pentru ziua cînd îl vor face, ca să aducă pe el arderi de tot și să stropească sîngele.

19. Să dai preoților, Leviților, cari sînt din sămînța lui Țadoc și cari se apropie de Mine ca să-Mi slujească, zice Domnul Dumnezeu, un vițel pentru jertfa de ispășire.

20. Să iei din sîngele lui, și să ungi cele patru coarne ale altarului, cele patru colțuri ale pervazului, și marginea care-l înconjoară; să curățești astfel altarul și să faci ispășire pentru el.

21. Să iei vițelul pentru ispășite, și să-l ardă într'un loc anume lîngă Casă, afară din sfîntul Locaș.

22. În ziua a doua, să aduci ca jertfă de ispășire un țap fără cusur, ca să curățe altarul, cum l-au curățit cu vițelul.

23. După ce vei isprăvi de făcut ispășirea, să aduci un vițel fără cusur, și un berbec din turmă fără cusur.

24. Să-i aduci înaintea Domnului; preoții să-i presare cu sare, și să-i aducă Domnului ca ardere de tot.

25. Timp de șapte zile, să jertfești în fiecare zi un țap ca jertfă de ispășire; să jertfească și un vițel și un berbec din turmă, amîndoi fără cusur.

26. Timp de șapte zile, vor face ispășirea și curățirea altarului, și-l vor sfinți astfel.

27. După ce se vor împlini aceste zile, dela ziua a opta înainte, preoții să aducă pe altar arderile voastre de tot, și jerfele voastre de mulțămire. Și vă voi fi binevoitor, zice Domnul Dumnezeu.“

44

1. M'a adus înapoi la poarta de afară a sfîntului Locaș, dinspre răsărit. Dar era închisă.

2. Și Domnul mi-a zis: „Poarta aceasta va sta închisă, nu se va deschide, și nimeni nu va trece pe ea; căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea. De aceea va rămînea închisă!

3. În ce privește pe voivod, voivodul va putea să șadă supt ea, ca să mănînce pînea de jertfă înaintea Domnului. El va intra pe drumul care dă în tinda porții, și va ieși pe acelaș drum.“

4. M'a dus apoi la poarta de miază noapte, înaintea casei Templului. M'am uitat și iată că slava Domnului umplea Casa Domnului! Și am căzut cu fața la pămînt.

5. Domnul mi-a zis: „Fiul omului, fii cu luare aminte, uită-te cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale tot ce-ți voi spune cu privire la toate rînduiri Casei Domnului și cu privire la toate legile ei; privește cu băgare de seamă intrarea casei și toate ieșirile sfîntului Locaș!

6. Și spune celor îndărădnici, casei lui Israel: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Ajungă-vă toate urâciunile voastre, casa lui Israel!

7. Ați băgat în Locașul Meu cel sfînt niște străini cu inima netăiată împrejur, și cu carnea netăiată împrejur, ca să-Mi spurce casa; ați adus pînea Mea, grăsimea și sîngele înaintea tuturor urâciunilor voastre, și ați rupt astfel legămîntul Meu.

8. N'ați păzit ce trebuia păzit cu privire la lucrurile Mele cele sfînte, ci i-ați pus în locul vostru, ca să facă slujbă în Locașul Meu cel sfînt.

9. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Niciun străin, netăiat împrejur cu inima și netăiat împrejur cu trupul, să nu între în Locașul Meu cel sfînt, niciunul din străinii cari vor fi în mijlocul copiilor lui Israel.

10. Mai mult, Leviții cari s'au depărtat de Mine, cînd se rătăcea Israel și se abătea dela Mine ca să-și urmeze idolii, vor purta pedeapsa nelegiuirilor lor:

11. ei vor fi în Locașul Meu cel sfînt ca slugi, vor păzi porțile casei și vor face slujbă în casă; vor junghia pentru popor vitele rînduite pentru arderile de tot și pentru celelalte jertfe, și vor sta înaintea lui ca să-i slujească.

12. Pentru că i-au slujit înaintea idolilor lui, și au făcut să cadă în păcat casa lui Israel, de aceea Îmi ridic mîna asupra lor, zice Domnul Dumnezeu, ca să-și poarte pedeapsa nelegiurii lor.

13. Nu se vor apropia de Mine ca să fie în slujba Mea ca preoți, nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfînte, nici de lucrurile Mele prea sfînte; ci vor purta pedeapsa rușinei lor și urâciunilor pe cari le-au săvîrșit.

14. Totuș le voi da paza casei, îi voi întrebuița la toată slujba ei și la tot ce trebuie făcut în ea.

15. „Dar preoții, Leviții, fiii lui Țadoc, cari au păzit slujba locașului Meu celui sfînt cînd se

rătăceau copiii lui Israel dela Mine, aceia se vor apropia de Mine să-Mi slujească, și vor sta†† înaintea Mea ca să-Mi aducă grăsimi și sânge, zice Domnul Dumnezeu.“

16. „Ei vor intra în Locașul Meu cel sfânt, se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, și vor fi în slujba Mea.

17. Când vor trece pe porțile curții dinlăuntru, se vor îmbrăca în haine de in; nu vor avea pe ei nimic de lână, când vor face slujba în porțile curții dinlăuntru și în casă.

18. Vor avea pe cap și scufii de in, și ismene de in pe coapsele lor; nu se vor încinge cu ceva care să aducă sudoarea;

19. iar când vor ieși să se ducă în curtea de afară la popor, vor lepăda veșmintele cu cari fac slujba, și le vor pune în odăile sfântului Locaș; se vor îmbrăca în altele ca să nu sfințească poporul cu veșmintele lor.

20. Nu-și vor rade capul, dar nici nu vor lăsa părul să crească în voie; ci vor trebui să-și taie părul.

21. Niciun preot nu va bea vin când va intra în curtea dinlăuntru.

22. Nu vor lua de nevastă nici o văduvă, nici o femeie lăsată de bărbat, ci vor lua numai fecioare din sămînța casei lui Israel; totuș vor putea să ia și pe văduva unui preot.

23. Vor învăța pe poporul Meu să deosebească ce este sfânt de ce nu este sfânt, și vor arăta deosebirea dintre ce este necurat și ce este curat.

24. Vor judeca în neînțelegeri, și vor hotărî după legile Mele. Vor păzi deasemenea legile și poruncile Mele, la toate sărbătorile Mele, și vor sfinți Sabatele Mele.

25. Un preot nu se va duce la un mort, ca să nu se facă necurat; nu va putea să se facă necurat decît pentru un tată, pentru o mamă, pentru un fiu, pentru o fiică, pentru un frate și pentru o soră, care nu era măritată.

26. După curățire, i se vor număra șapte zile.

27. În ziua când va intra în Locașul Meu cel sfânt, în curtea dinlăuntru, ca să facă slujba în sfântul Locaș, își va aduce jertfa de ispășire, zice Domnul Dumnezeu.“

28. „Iată moștenirea pe care o vor avea: Eu voi fi moștenirea lor. Să nu le dați nici o moșie în Israel: Eu voi fi moșia lor! “

29. Dar se vor hrăni cu darurile de mîncare, cu jertfele de ispășire și de vină; și tot ce va fi închinat Domnului prin făgăduință în Israel va fi al lor.

30. Cele mai bune din cele dintîi roade de orice fel, și partea ridicată din toate darurile de mîncare, pe cari le veți aduce ca daruri ridicate, vor fi ale preoților; veți da preoților și pîrga făinii voastre, pentru ca binecuvîntarea să rămîna peste casa voastră.

31. Preoții însă nu vor mîncă din nicio pasăre sau vită moartă ori sfișiată de fiară.“

45

1. „Cînd veți împărți țara ca moștenire prin sort, să ridicați ca dar sfînt pentru Domnul o bucată din țară, lungă de douăzeci și cinci de mii de coți și lată de zece mii: aceasta va fi sfîntă în toată întinderea ei.

2. Din bucată aceasta veți lua pentru sfîntul Locaș cinci sute de coți în lung și cinci sute de coți în lat, în patru laturi; și cinci zeci de coți ca loc slobod de jur împrejur.

3. Din această întindere să măsoari o bucată lungă de douăzeci și cinci de mii și lată de zece mii, pentru sfîntul Locaș, pentru Locul prea sfînt.

4. Aceasta este partea sfîntă din țară: ea va fi a preoților cari fac slujba în sfîntul Locaș, cari se apropie de Domnul să-I slujească; acolo vor fi casele lor, și acesta va fi un loc sfînt pentru Locașul cel sfînt.

5. Leviților, cari slujesc în casă, să li se dea în stăpînire un ținut de douăzeci și cinci de mii de coți în lung și zece mii în lat, pentru cetățile în cari vor locui împreună cu douăzeci de odăi.

6. Să dați și cetății o moșie de cinci mii de coți în lat și douăzeci și cinci de mii în lung, lîngă partea cea sfîntă luată pentru sfîntul Locaș; aceasta va fi pentru toată casa lui Israel.

7. Pentru domnitor veți osebi un loc lîngă cele două laturi ale părții sfinte și ale moșiei cetății, dealungul părții sfinte și dealungul moșiei cetății, la apus de partea de apus și la răsărit de partea de

- răsărit, pe o lungime cît una din părți, dela hotarul de apus pînă la hotarul de răsărit.
8. Acesta va fi pămîntul lui, moșia lui în Israel; și domnitorii Mei nu vor mai asupra poporul Meu, ci vor împărți casei lui Israel cealaltă parte a țării, după semințiile ei.
9. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Destul, domnitori ai lui Israel! Încetați cu sîlnicia și răpirile, faceți judecată și dreptate! Înlăturați stoarcerile voastre dela poporul Meu, - zice Domnul Dumnezeu. -
10. Să aveți cumpene drepte, o efă dreaptă, și un bat drept.
11. Efa și batul să aibă aceeaș măsură; batul să cuprindă a zecea parte dintr'un omer, și efa a zecea parte dintr'un omer; măsura lor se va potrivi după omer.
12. Siclul să fie de douăzeci de ghere. Cinci sicli să fie cinci, zece sicli să fie zece, iar mina să fie de cincizeci de sicli!
13. Iată darul de mîncare pe care-l veți ridica: a șasea parte dintr'o efă la un omer de grîu, și a șasea parte din efă la un omer de orz.
14. Pentru untdelemn, la un bat de untdelemn, veți datora a zecea parte dintr'un bat la un cor, care este tot una cu un omer de zece bați, căci zece bați fac un omer.
15. O oaie dintr'o turmă de două sute de oi din toate semințiile lui Israel, să fie dată ca dar de mîncare, ardere de tot și jertfă de mulțămire, pentru ca să slujească drept jertfă de ispășire, - zice Domnul Dumnezeu. -
16. Tot poporul din țară va trebui să dea darul acesta de mîncare pentru domnitorul lui Israel.
17. Domnitorul va fi dator să dea arderile de tot, darurile de mîncare și jertfele de băutură la sărbători, la lunile noi, la Sabate, la toate adunările de sărbătoare ale casei lui Israel. El va îngriji de jertfa ispășitoare, de darul de mîncare, de arderea de tot, și de jertfa de mulțămire, ca să se facă ispășire pentru casa lui Israel.“
18. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În cea dintîi zi a lunii întîi, vei lua un vițel fără cusur, și vei face ispășire pentru sfîntul Locaș.
19. Preotul va lua din sîngele jertfei ispășitoare, și va pune pe ușorii casei, pe cele patru colțuri ale pervazului altarului, și pe ușorii porții curții dinlăuntru.
20. Tot așa vei face și în ziua întîi a lunii a șaptea, în ziua întîi a lunii noi, pentru cei din popor cari păcătuiesc fără voie sau din nechibzuință; și astfel veți curăți casa.
21. În ziua a patrusprezecea a lunii întîi, veți prăznui Paștele. Sărbătoarea va ținea șapte zile, în care timp se vor mîncea azimi.
22. Domnitorul va aduce în ziua aceea, pentru el și pentru tot poporul țării, un vițel ca jertfă de ispășire.
23. În timpul celor șapte zile ale sărbătorii, va aduce ca ardere de tot Domnului, șapte viței și șapte berbeci fără cusur, în fiecare din cele șapte zile, și un țap ca jertfă de ispășire în fiecare zi.
24. Va adăuga și darul de mîncare: cîte o efă de fiecare vițel, și o efă de fiecare berbece, cu cîte un hin de untdelemn de efă.
25. În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, la sărbătoare, va aduce timp de șapte zile aceleași jertfe de ispășire, aceleași arderi de tot și acelaș dar de mîncare împreună cu untdelemnul.“

46

1. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Poarta curții dinlăuntru: dinspre răsărit, va rămînea închisă în cele șase zile de lucru; dar se va deschide în ziua Sabatului, și va fi deschisă și în ziua lunii noi.
2. Domnitorul va intra pe drumul care dă în tinda porții de afară, și va sta lîngă ușorii porții. Apoi preoții vor aduce arderea lui de tot și jertfele lui de mulțămire. El se va închina pe pragul porții, apoi va ieși iarăș afară, și poarta nu se va închide pînă seara.
3. Poporul țării se va închina și el înaintea Domnului la intrarea acestei porți, în zilele de Sabat și la lunile noi.
4. Arderea de tot pe care o va aduce Domnului domnitorul, în ziua Sabatului, va fi de șase miei fără cusur și un berbece fără cusur;
5. iar darul lui de mîncare va fi o efă de berbece, și un dar de bună voie pentru miei, cu un hin de

untdelemn de fiecare efă.

6. În ziua lunii noi, va da un vițel fără cusur, șase miei și un berbece, toți fără cusur.

7. Și darul lui de mâncare va fi de o efă pentru vițel, o efă pentru berbece, și cât va voi pentru miei, cu un hin de untdelemn de fiecare efă.

8. Când va intra domnitorul, va intra pe drumul din tinda porții, și va ieși pe acelaș drum.

9. Dar când va veni poporul țării înaintea Domnului, la sărbători, celce va intra pe poarta de miazănoapte, ca să se închine, va ieși pe poarta de miazăzi; iar celce va intra pe poarta de miazăzi, va ieși pe poarta de miazănoapte; nu trebuie să se întoarcă pe aceeaș poartă pe care vor intra, ci vor ieși drept înainte pe cealaltă.

10. Domnitorul va intra cu ei când vor intra, și vor ieși împreună când vor ieși.

11. La sărbători și la praznice, darul de mâncare va fi de o efă pentru vițel, o efă pentru berbece, și cât va voi pentru miei, împreună cu un hin de untdelemn de fiecare efă.

12. Dacă însă domnitorul aduce Domnului o ardere de tot de bunăvoie sau o jertfă de mulțămire de bună voie, îi vor deschide* poarta dinspre răsărit, și el își va aduce arderea de tot și jertfa de mulțămire așa cum o aduce în ziua Sabatului; apoi va ieși afară, și după ce va ieși, vor închide iarăș poarta.

13. În fiecare zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an, fără cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare dimineață.

14. Vei mai adăuga la el ca dar de mâncare, în fiecare dimineață, a șasea parte dintr'o efă, și a treia parte dintr'un hin de untdelemn, pentru stropirea floarei de făină. Acesta este darul de mâncare de adus Domnului; aceasta este o lege vecinică, pentru totdeauna!

15. În fiecare dimineață, vor aduce astfel mielul și darul de mâncare împreună cu untdelemnul, ca o ardere de tot vecinică.“

16. „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Dacă domnitorul dă unuia din fiii săi un dar luat din moștenirea sa, darul acesta va rămînea al fiilor săi, ca moșia lor prin drept de moștenire.

17. Dar dacă dă unuia din slujitorii lui un dar luat din moștenirea lui, darul acela va fi al lui pînă în anul slobozeniei, apoi se va întoarce înapoi domnitorului; numai fiii lui vor stăpîni ce le va da din moștenirea lui.

18. Domnitorul nu va lua nimic din moștenirea poporului, nu-l va despuia de moșiile lui. Ci, ce va da de moștenire fiilor săi, va lua din ce are el, pentru ca niciunul din poporul Meu să nu fie îndepărtat din moșia lui!“

19. M'a dus, pe intrarea de lîngă poartă, în odăile sfinte, rînduite preoților, și cari se află spre miazănoapte. Și iată că în fund, era un loc, în spre apus.

20. El mi-a zis: „Acesta este locul unde vor fierbe preoții carnea dela jertfele pentru vină și pentru ispășire, și unde vor coace darurile de mâncare, ca să se ferească să le ducă în curtea de afară și să sfințească† astfel poporul prin ele.

21. M'a dus apoi în curtea de afară, și m'a făcut să trec pe lîngă cele patru colțuri ale curții. Și iată că era o curte la fiecare colț al curții.

22. Și în cele patru colțuri ale curții erau niște curți despărțite, lungi de patru zeci de coți și late de treizeci; cîteși patru aveau aceeaș măsură, și erau în colțuri.

23. Cîteși patru erau înconjurate cu un zid, și la picioarele zidului de jur împrejur erau niște vetre pentru gătit.

24. El mi-a zis: „Acestea sînt bucătăriile, unde vor fierbe slujitorii casei carnea de la jertfele aduse de popor.

47

1. M'a adus înapoi la ușa casei.

Și iată că ieșea apă de supt pragul casei, dinspre răsărit; căci fața casei era spre răsărit. Apa se pogora de supt partea dreaptă a casei în spre partea de miază-zi a altarului.

2. M'a scos pe poarta de miază noapte, și m'a făcut să ocolesc pe din afară pînă la poarta de răsărit. Și iată că apa curgea din partea dreaptă.

3. Când a înaintat omul* acela spre răsărit, cu măsura în mână, a măsurat o mie de coți, și m-a trecut prin apă; apa îmi venea pînă la glesne.
4. A mai măsurat iarăș o mie de coți, și m'a pus să trec prin apă, și apa îmi venea pînă la genunchi. A măsurat iarăș o mie de coți, și m'a trecut prin ea, și apa îmi venea pînă la șolduri.
5. A măsurat iarăș o mie de coți, și atunci era un rîu pe care nu-l puteam trece, căci apa era atît de adîncă încît trebuia să înot - un rîu, care nu se putea trece.
6. El mi-a zis: „Ai văzut, fiul omului?“ Și m'a luat și m'a adus înapoi pe malul rîului.
7. Când m'a adus înapoi, iată că pe malul rîului erau o mulțime de copaci pe amîndouă părțile.
8. El mi-a zis: „Apa aceasta curge spre ținutul de răsărit, se pogoară în cîmpie, și se varsă în marea și vîrsîndu-se în mare, apele mării se vor vindeca.
9. Orice făptură vie, care se mișcă, va trăi pretutindeni pe unde va curge rîul, și vor fi o mulțime de pești; căci ori pe unde va ajunge apa aceasta, apele se vor face sănătoase, și pretutindeni pe unde va ajunge rîul acesta va fi viață.
10. Pescarii vor sta pe malurile lui, dela En-Ghedi pînă la En-Eglaim, și vor întinde mreșile; vor fi pești de felurie soiuri, ca peștii mării celei mari, și vor fi foarte mulți.
11. Mlaștinile și gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi lăsate pradă sării.
12. Dar lîngă rîul acesta, pe malurile lui de amîndouă părțile, vor crește tot felul de pomi roditori. Frunza lor nu se va vesteji, și roadele lor nu se vor sfîrși; în fiecare lună vor face roade noi, pentru că apele vor ieși din sfîntul Locaș. Roadele lor vor sluji ca hrană, și frunzele lor ca leac.“
13. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată hotarele țării, pe care o veți împărți ca moștenire celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Iosif va avea două părți.
14. O veți stăpîni unul ca și altul, cum am jurat, cu mîna ridicată, că o voi da părinților voștri. Țara aceasta vă va cădea deci la împărțea ca moștenire.
15. Iată hotarele țării: în spre miază noapte, dela marea cea mare, drumul Hetlonului pînă la Țedad,
16. Humat, Berota, Sibraim, între hotarul Damascului și hotarul Hamatului, Hațer-Haticon, spre hotarul Havranului.
17. Astfel hotarul va fi, dela mare pînă la Hațar-Enon, și la miază noapte de el hotarul Damascului, Țafonului, și hotarul Hamatului. Acesta va fi hotarul dinspre miază-noapte.
18. În partea de răsărit, dintre Havran și Damasc, între Galaad și țara lui Israel, hotarul va fi Iordanul, dela hotarul de miază noapte pînă la marea de răsărit și anume pînă la Tamar. Acesta va fi hotarul de răsărit.
19. Hotarul de miază zi, în spre miază zi, va merge dela Tamar pînă la apele Meriba dela Cades, pînă la pîrîul Egiptului, și pînă la Marea cea mare. Acesta va fi hotarul de miază zi.
20. Hotarul de apus va fi marea cea mare, pînă la locul unde apucă spre Hamat: acesta va fi hotarul de apus.
21. Țara aceasta o veți împărți între voi, după semințiile lui Israel.
22. O veți împărți însă ca moștenire prin sorț între voi și între străinii cari vor locui în mijlocul vostru, acei străini cari vor naște copii în mijlocul vostru. Pe aceștia îi veți privi ca pe niște băștinași între copiii lui Israel. Ei să aibă moștenirea prin sorț împreună cu voi între semințiile lui Israel.
23. Străinului îi veți da moștenirea lui în seminția în care va locui, zice Domnul Dumnezeu.“

48

1. Iată numele semințiilor. La marginea de miază noapte, dealungul drumului dela Hetlon, cum mergi spre Hamat și Hațar-Enon, la hotarul Damascului dela miază noapte spre Hamat, dela răsărit pînă spre apus: partea lui Dan.
2. Lîngă hotarul lui Dan, dela răsărit pînă la apus, partea lui Așer.
3. Lîngă hotarul lui Așer, dela răsărit pînă la apus partea lui Neftali.
4. Lîngă hotarul lui Neftali, dela răsărit pînă la apus, partea lui Manase.
5. Lîngă hotarul lui Manase, dela răsărit pînă la apus, partea lui Efraim.
6. Lîngă hotarul lui Efraim, dela răsărit pînă la apus, partea lui Ruben.
7. Lîngă hotarul lui Ruben, dela răsărit pînă la apus, partea lui Iuda.

8. Lîngă hotarul lui Iuda, dela răsărit pînă la apus, va fi partea sfîntă pe care o veți despărți, lată de douăzeci și cinci de mii de coți și lungă cît una din părțile dela răsărit pînă la apus; în mijlocul ei va fi sfîntul Locaș.
9. Partea pe care o veți despărți pentru Domnul, va avea douăzeci și cinci de mii de coți lungime în lungime și zece mii în lățime.
10. Această parte sfîntă va fi a preoților: douăzeci și cinci de mii de coți la miază noapte, zece mii în lat la apus, zece mii în lat la răsărit, și douăzeci și cinci de mii în lung la miazăzi. În mijloc însă va fi sfîntul Locaș al Domnului.
11. Ea va fi a preoților sfințiți, a fiilor lui Țadoc, cari au făcut slujba sfîntului Meu Locaș, cari nu s'au rătăcit ca Leviții, cînd se rătăceau copiii lui Israel.
12. Ea va fi a lor, ca parte prea sfîntă, luată din partea țării, care va fi osebită Domnului, lîngă hotarul Leviților.
13. Leviții vor avea, alătura cu hotarul preoților, douăzeci și cinci de mii de coți în lung și zece mii în lat, douăzeci și cinci de mii în toată lungimea și zece mii în lățime.
14. Nu vor putea să vîndă nimic din ea nici să schimbe; și această pîrgă a țării nu va putea fi înstrăinată, căci este închinată Domnului.
15. Ceilalți cinci mii de coți însă, cari mai rămîn în lat înaintea celor douăzeci și cinci de mii, vor fi dați cetății ca loc obicinuit, pentru locuințe și pășune; și cetatea va fi la mijloc.
16. Iată-i măsurile: în spre miază noapte patru mii cinci sute de coți, în spre miazăzi patru mii cinci sute, în spre răsărit patru mii cinci sute, în spre apus patru mii cinci sute.
17. Cetatea va avea o împrejurime de două sute cincizeci de coți la miază noapte, două sute cincizeci la miazăzi, două sute cinci zeci la răsărit, și două sute cinci zeci la apus.
18. Rămășița din lungime, de lîngă partea sfîntă, zece mii la răsărit și zece mii la apus, alături de partea sfîntă, va da veniturile rînduite pentru întreținerea lucrătorilor cetății.
19. Lucrătorii cetății vor fi luați din toate semințiile lui Israel.
20. Toată partea sfîntă va fi de douăzeci și cinci de mii de coți în lung și douăzeci și cinci de mii în lat; și va alcătui un patrat împreună cu partea pe care o veți deosebi din ea ca moșie a cetății.
21. Partea care va rămînea va fi a domnitorului, de amîndouă laturile părții sfînte și moșiei cetății, în dreptul celor douăzeci și cinci de mii de coți ai părții sfînte lîngă hotarul de răsărit, și la apus în dreptul celor două zeci și mii de coți lîngă hotarul de apus, în dreptul părților semințiilor. Aceasta va fi partea domnitorului. Partea sfîntă însă și sfîntul Locaș al casei vor fi mijloc.
22. Astfel moșia Leviților și moșia cetății va fi în locul părții cuvenite domnitorului, în mijloc; adică ce va fi între hotarul lui Iuda și hotarul lui Benjamin va fi al domnitorului.
23. Iată celelalte seminții. Dela răsărit pînă la apus va fi partea lui Benjamin.
24. Lîngă hotarul lui Benjamin, dela răsărit pînă la apus, partea lui Simeon.
25. Lîngă hotarul lui Simeon, dela răsărit pînă la apus, partea lui Isahar.
26. Lîngă hotarul lui Isahar, dela răsărit pînă la apus, partea lui Zabulon.
27. Lîngă hotarul lui Zabulon, dela răsărit pînă la apus, partea lui Gad.
28. Lîngă hotarul lui Gad însă, pe partea de miazăzi, la miazăzi, hotarul va merge dela Tamar pînă la apele Meriba dela Cades, pînă la pîrîul Egiptului, și pînă la marea cea mare.
29. Aceasta este țara pe care o veți împărți ca moștenire prin sorț semințiilor lui Israel, și acestea sînt părțile lor, zice Domnul Dumnezeu.“
30. „Iată ieșirile cetății. În partea de miază noapte, care are o întindere de patru mii cinci sute de coți, -
31. și porțile cetății se vor numi după numele semințiilor lui Israel - trei porți la miază noapte: o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, și o poartă a lui Levi.
32. În partea de răsărit care are o întindere de patru mii cinci sute de coți, cu trei porți: o poartă a lui Iosif, o poartă a lui Benjamin, și o poartă a lui Dan.
33. În partea de miazăzi, cu o întindere de patru mii cinci sute de coți și trei porți: o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, și o poartă a lui Zabulon.
34. În partea de apus, cu o întindere de patru mii cinci sute de coți și trei porți: o poartă a lui Gad, o poartă a lui Așer, și o poartă a lui Neftali.

35. De jur împrejurul cetății: optsprezece mii de coți. Și din ziua aceea, numele cetății va fi:
„Domnul este aici!“